74STE JAARGANG No. 8984 WOENSDAG 24 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

RAAD VOTEERT TON VOOR NIEUW ZIEKENHUIS

Ruim 6 ton beknot op scholenbouw Bijz. L.O.

Willemstad. — De gisteren begonnen begrotings-vergadering van het Eilandgebied Curaçao heeft zich gekenmerkt door een onverwacht vlotte samenwerking tussen de fracties der N.V.P. en der D.P. Deze samenwerking heeft geresulteerd in een drietal besluiten van min of meer alarmerend karakter, waartegen, op een uitzondering na, weinig of geen tegenstand bestond. Eerstens werd de subsidie voor het R.K. Zeemanshuis, zijnde een bedrag van tien mille, ingetrokken. Vervolgens werd een voorstel tot de bouw van een ziekenhuis aan de Punda-zijde zonder slag of stoot aangenomen. En tenslotte werd het uitgetrokken bedrag voor de bouw van scholen ten behoeve van het Bijzonder Onderwijs met niet minder dan zes ton verminderd en daarmede tot de helft teruggebracht.

Geen subsidie meer voor het R.K. Zeemanshuis

Toen de voorzitter de vergadering om twee uur opende was de Raad op Gedeputeerde J.R. Jonkhout na, voltallig, mede aanwezig waren de heren J. Nuyten, de financieel deskundige, Leito, adjunct hoofd Financiën en Dijkstra van de afdeling begrotingscomptabiliteit.

Bij de aanvang der algemene beschouwingen ontstond meningsverschil met betrekking tot het feit, wie het eerst het woord zou voeren. De heer Capriles (KVP) had als nummer één ingeschreven, doch de heer **Ph. B. Römer** verzocht het eerst aan bod te mogen gaan i.v.m. het feit, dat zijn toespraak nauw zou aansluiten bij die van de heer Isa (DP). De voorzitter wenste zich echter aan het Reglement van Orde te houden door de sprekers te laten spreken in volgorde van inschrijving, de heer **Evertsz** (NVP) deed een voorstel van orde door eerst de grote fracties aan het woord te laten. Na ampele discussies, waarbij de heer **Capriles** in het midden bracht, dat het hem gelijk bleef wie vóór hem zou spreken, kon na stemming van het voorstel van de voorzitter, n.l. om de heer D.L. Capriles het **eerst** aan het woord te laten, **verworpen met de stemmen van de KVP** en COP vóór en de overige stemmen tegen, het voorstel Evertsz om eerst de heer Römer voorrang te verlenen werd met dezelfde stemmenverhouding (18—3) aangenomen.

Algemene Beschouwingen

De heer **Ph. B. Römer** was de eerste spreker die de algemene beschouwingen met een interessante redevoering opende. In een vlotte betoogtrant rafelde spreker de eilandenregeling uiteen, daarbij betogend, dat deze op tal van punten wijziging behoeft. Hij memoreerde hoe hij een commissie had voorgesteld om een en ander te bestuderen.

Spr. schetste de Eilandenregeling als een minder geslaagde copie van de Nederlandse gemeentewet, er werd te weinig rekening gehouden met Antilliaanse toestanden en bij het overschrijven van de gemeentewet werd een groot aantal artikelen overgeslagen.

Zo citeerde spr. artikel 2, sub B., dat niet tot de zorg van een eilandgebied behoort, hetgeen bij landsverordening moet of kan worden geregeld.

Letter D van dit artikel doet de vraag rijzen, waarom dan onder dit punt nogmaals uitdrukkelijk wordt vastgelegd, dat het burgerlijk- en handelsrecht, de burgerlijke rechtsvordering, het strafrecht en de Strafvordering, het notarisambt, **niet** tot de zorg van een eilandgebied behoren. Het staat immers toch vast, dat deze onderwerpen bij landsverordening moeten worden geregeld. Waartoe zou anders artikel 128, 1ste lid van de Landsregeling dienen? Daar staat toch met zoveel woorden dat evengenoemde onderwerpen bij Landsverordening worden geregeld. Spr. zag hierin een bewijs van de slordigheid, waarmede de redactie van de Eilandenregeling is verzorgd.

Voorts wees spr. op andere artikelen, in het bijzonder op artikel 24 van de Eilandenregeling, die aan de Eilandsraad **alle** bevoegdheid toekent m.b.t. de regeling en het bestuur van de eigen aangelegenheden van het eilandgebied. Naar mening van de NVP-fractie leider omvat deze bevoegdheid ook die tot het maken van eilandsverordeningen; het tweede lid van artikel 24 is dan ook ten enenmale overbodig en kan de indruk wekken, dat de eilandsraad hier een bevoegdheid wordt gegeven, die hij zonder deze bepaling niet zou bezitten.

Ook art. 35, het 4de lid, luidende: „Omtrent de punten in een besloten vergadering behandeld, kan in die vergadering ook een besluit worden genomen", achtte hij onvolledig.

Artikel 36 noemt n.l. de gevallen, waarin in een besloten raadsvergadering **geen** besluit kan worden genomen. Het bepaalde in het vierde lid van artikel 35 is derhalve te ruim gesteld. Dit artikellid moet luiden: Omtrent de punten, in een besloten vergadering behandeld, kan behoudens het bepaalde in artikel 36, in die vergadering ook een besluit worden genomen. Waarom wordt in de Eilandenregeling de parlementaire immuniteit van allen, die in raadsvergaderingen het woord kunnen voeren, behalve van de raadsleden zelve, tot twee maal toe geregeld, aldus wilde spr. weten.

In artikel 47, 3de lid, waar een opsomming wordt gegeven van artikelen die van overeenkomstige toepassing zijn op de gedeputeerde, die geen lid van de raad is, ontbreekt de mogelijkheid van toekenning van presentiegeld enz..

In het tweede lid van art. 47, lezen wij, dat tenminste de helft van het aantal gedeputeerden lid van de eilandsraad moet zijn. In artikel 50, 1ste lid, juncto artikel 64, 1ste lid sub o, wordt het lidmaatschap van de eilandsraad incompatibel verklaard, met de betrekking van gedeputeerde, spr. kon deze consequenties niet begrijpen.

Duidelijk is n.l. niet limitatief aangeduid wat het bestuurscollege ter uitoefening van het dagelijks bestuur te doen heeft, waartoe het nl. bevoegd is. Hetgeen onder dagelijks bestuur is te verstaan zou anders licht een twistappel kunnen worden, aldus de heer Römer. Artikel 179, thans artikel 209, van de Nederlandse Gemeentewet wees op de moeilijkheden, welke een enunciatieve opsomming met zich brengt.

Verantwoordelijkheid

Waarom is in artikel 62 van de Eilandenregeling de individuele verantwoordelijkheid van de gedeputeerden niet verankerd? Er is geen individuele verantwoordelijkheid voor het bestuursbeleid van de individuele gedeputeerde. Uit het woord „persoonlijk" in de uitdrukking „zowel gezamenlijk als persoonlijk" van de tweede zin van artikel 62 ligt de gedachte ten grondslag, dat in de praktijk toch wel persoonlijk beleid van een gedeputeerde bestaat. Persoonlijk beleid dient onverbrekelijk samen te gaan met individuele verantwoordelijkheid. De individuele verantwoordelijkheid van een gedeputeerde tegenover de raad dient in dit artikel te worden vastgelegd.

Tegen desertie

Spr. was van mening eveneens een bepaling in de Eilandenregeling te doen opnemen waarin een gedeputeerde verlof van de Raad behoeft om zich langer dan 8 dagen buiten het eilandgebied op te houden, voorts dat de gedeputeerde door de Raad van zijn betrekking vervallen kan worden verklaard, wanneer hij 6 achtereenvolgende vergaderingen van het Bestuurscollege zonder geldige redenen niet heeft bijgewoond, en dit teneinde desertie of ongeoorloofde afwezigheid te voorkomen.

Ook had spr. bezwaren tegen de procedure, waarop de afgekondigde eilandsverordening met ingang van de **tiende** dag na die van de afkondiging in werking treedt.

Uit andere tegenstrijdige artikelen, concludeerde spr., dat de eilandsverordening, die aan goedkeuring onderworpen is toch in werking kan treden zonder de executoir verklaring van artikel 104.

Niet geregeld is wat er gebeurt, indien na verloop van dertig dagen geen verlenging van de termijn plaats heeft, noch de goedkeuring is verleend.

Spr. hoopte, dat zijn betoog niet alleen bij de Raad een gewillig oor zal vinden, doch ook bij de Landsregering.

„Mocht een en ander tot tegenspraak prikkelen, het zal ons aangenaam zijn onze opvattingen nader toe te lichten en te verdedigen; de mogelijkheid van vrije gedachtenwisseling is het wezen der democratie.

Mochten onze wensen zonder meer worden genegeerd, dan zeggen wij: dit is vertoon van **macht** doch **recht** is dit niet," aldus de heer Ph. B. Römer.

De veren van een ander

Hierna ging de heer Römer over tot de begroting 1954, naar aanleiding waarvan hij het betreurde, dat er van „planning" geen sprake was. Naar zijn mening kon het B.C. tijdnood, ontstaan door vertraging in overdrachten, niet als argument aanvoeren. Hij betreurde het, dat het BC eerst de zaken heeft willen aanzien om later te beslissen of „geplanned" zal worden of niet.

Weliswaar is het Departement van Sociale- en Economische Zaken nog niet aan de zorgen van het Eiland overgedragen, doch wat kan het BC mededelen omtrent DW, dat op 1 September j.l. werd overgedragen? Spr. merkte voorts op, dat de begroting tòch wel een 5-jarenplan van werken t.b.v. de luchthaven liet zien. Spr. zondere de lijntelefoon uit, aangezien deze met 2/3 van een 3-jarenplan reeds uitgevoerd werd overgedragen, terwijl het land deze dienst gezond en met de plannen reeds klaar heeft overgedragen. De veren op de hoed van de Luchthaven zijn anderman's veren, althans niet die van het Bestuurscollege.

Spr. wilde geen oordeel uitspreken over het feit of bedoeld vijfjarenplan zijn goedkeuring kon wegdragen of niet, doch de planning die spr. daarin zag juichte hij als zodanig toe.

Spr. hoopte t.g.t. een bijdrage te kunnen leveren aan een 4-jarenplan voor de volgende zittingsperiode van het na de verkiezingen op te treden BC.

Spr. verheugde zich er over, dat het BC n.a.v. wat het in de Memorie van Antwoord heeft medegedeeld in principe van zijn geslotenheid is teruggekomen en toch wel bereid gevonden kon worden iets mede te delen omtrent zijn palnnen voor de nabije toekomst.

Spr. voelde zich geroepen het BC te steunen in alles, waarin het BC progressief wil zijn, spr. zou zich verzetten tegen alle maatregelen van het BC, die als conservatief of reactionnair beschouwd kunnen worden.

Spr. had modernere opvattingen verwacht omtrent beleid in ordening en efficiency.

Namens zijn fractie verklaarde hij zich teleurgesteld en hij kondigde een vier-jarenplan aan, die hij het BC in de volgende bestuursperiode zou voorleggen.

Uitvoerig zou hij ook terugkomen op de chaos van Openbare Werken.

Vervolgens gaf de heer Römer een beknopt overzicht van wat zijn fractie onder „planning" verstond, hij zag dit programma als een totaal, bestaande uit in elkaar geschoven deelplannen. Het basis-plan zal ons voor 4 jaren binden. De deelplannen zullen echter zódanig zijn, dat zij, hoewel in onderlinge samenhang één geheel vormend, tòch op zich zelf „als deelplannen" al naar gelang van gewijzigde omstandigheden voor aanpassing vatbaar zijn. Toepassing van moderne begrippen omtrent ordening, planning en efficiency op onze eilandelijke verzorgingsobjecten is nodig.

De markt is overstroomd met litteratuur en handleidingen omtrent sociaal-economische ordening, problematiek van welvaartsplanning, planhuishouding of wel geplanneerde economie enz.

Voorzover dit niet bekend mocht zijn, wijzen wij erop, aldus besloot de heer Römer zijn algemene beschouwingen.

Namens de DP-fractie sprak de heer R. J. Isa, die in zijn algemene beschouwingen onder meer wees op het feit, dat hij bij de behandeling van de eerste eilandsbegroting de begroting in verschillende opzichten een teleurstelling vond. Spr. had deze dan ook meer gezien als een noodbegroting.

Geen beleid

Uit de door hem geciteerde algemene beschouwingen van vorig jaar blijkt, dat zijn fractie verwachtte, dat de begroting van het dienstjaar 1954 blijk zou geven van: een eigen financieel beleid van het B.C. en geen bestendiging van de oude toestand; voorts dat de begroting een uitgewerk plan, omschrijvende alle werken en vooral grote werken, die het B.C. dacht te moeten uitvoeren gedurende het zittingsperiode teneinde de Raad in de gelegenheid te stellen zich eventueel uit te spreken t.a.v. de uitvoering van bepaalde plannen, zou bevatten.

Nadrukkelijk verklaarde Spr., dat zijn opmerkingen niet gericht zijn tegen de tegenwoordige gedeputeerde van Financiën, aangezien bij de aanvaarding van zijn functie alszodanig, de onderhavige begroting reeds bij de Raad was ingediend. Hierna sprak de **heer Isa als zijn teleurstelling uit,** dat de huidige begroting nog steeds veel te wensen overlaat, t.a.v. een eigen financieel beleid van het B.C. Spr. had de indruk dat het B.C. maar gelden heeft opgebracht, omdat deze credieten aangevraagd werden door de betrokken departementshoofden, zonder dat het B.C. tevoren een studie gemaakt heeft van de omvang van deze departementen en hetgeen zij te verwerken zullen hebben.

Het B.C. is nog steeds niet in staat de Raad voor te leggen een uitgewerkt plan voor de verschillende diensten..

Spr. concludeerde uit de saldi van de hoofdstukken van de gewone dienst, tevens uitgedrukt in procenten van het geheel, o.m. het volgende:

a) Voor de openbare orde, veiligheid en zedelijkheid wordt gebruikt 2,23% van de totale middelen;
b) Voor de volksgezondheid 10,18%
c) Voor watervoorziening 2,75%
d) Voor volkshuisvesting 0,57%
e) Voor arbeid en maatschappelijke zorg 6,32%.
f) Voor volksontwikkeling 39.82%.

Ruim 50%

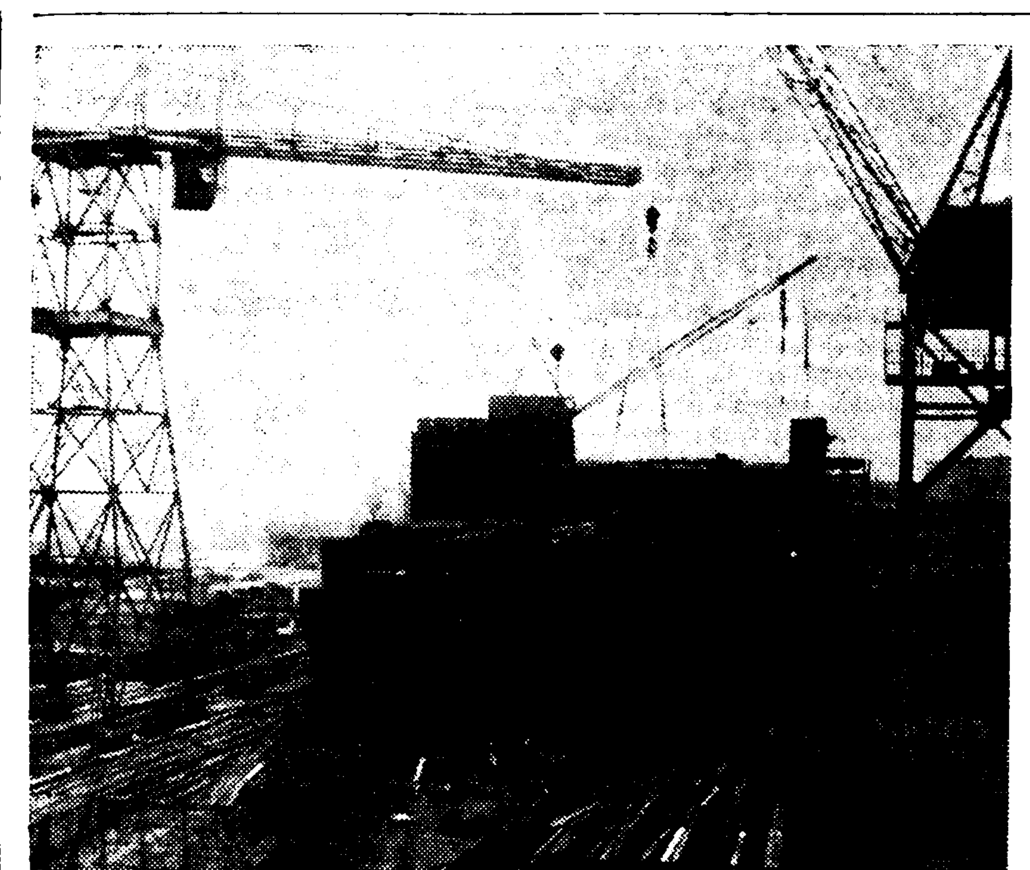
Indien de kapitaalsuitgaven worden toegevoegd aan de uitgaven van de gewone dienst, dan wordt door de volksontwikkeling en opvoeding op dit ogenblik reeds ruim 50% van de totale middelen gebruikt.

Spr. vroeg zich af, hoe de verdere uitgaven, die het B.C. in het vooruitzicht stelt voor de komende jaren voor de volksontwikkeling, kunnen worden opgevangen. Spr. verklaarde zich bereid om al het nodige uit te geven voor de ontwikkeling en opvoeding van ons volk, doch daarnaast was hij zich volkomen bewust, dat een volk, hoe ontwikkeld ook, niets zal kunnen bereiken, indien dit volk niet gezond is.

Weer nut?

De wijze van verdeling van de middelen achtte Spr. niet juist. Er wordt één te groot aandeel van de middelen aangewend voor de volksontwikkeling en opvoeding, waardoor andere takken van dienst, die overigens even belangrijk en even hard nodig zijn, achteruit gesteld worden. Wat baat het ons, dat wij de beste scholen en onderwijzers hebben, wanneer het volkskind niet kan leren, omdat het niet gezond is en bv. ondervoed is? Wat voor nut zullen wij hebben van al de scholen, die wij steeds maar door blijven bouwen, wanneer de zedelijkheid van ons volk niet behoorlijk verzorgd kan worden?

(Vervolg zie pagina 2)

De bouw van de „Willem Barends II" op de werf van Wilton Feijenoord in Schiedam vordert gestadig. Het in aanbouw zijnde schip, dat hier op de helling ligt, die speciaal verbreed moest worden, hoopt men het volgend jaar in de vaart te kunnen nemen.

Gemengd huwelijk

De Nationale Volkspartij is gisteravond in de Raadzaal in het huwelijk getreden met de Democratische Partij. Sinds de Karenz-dagen waren ze verloofd, doch thans zijn ze in de echt verenigd; we zouden te ver gaan, wanneer we het een kerkelijk huwelijk zouden noemen.

In het contract staan enige leerrijke dingen opgetekend: de subsidie aan het Bijzonder Onderwijs werd gehalveerd, oftewel met NA ƒ 600.000.— verminderd. Er werd NA ƒ 100.000.— opgebracht voor de bouw van een Gouvernementsziekenhuis in Punda en de subsidie voor het R.K. Zeemanshuis werd met een breed gebaar uit het huishoudboekje geschrapt.

Zo spoedig volgende op het uittreden van de K.V.P. uit de Regeringsraad wekt dit huwelijk de schijn van een strafexpeditie, die tot doel heeft de schrik er in te jagen en de rebellen tot onderworpenheid te bewegen. Wij zeggen „de schijn", omdat de verloving, die, zoals gezegd, reeds van de Karenz-dagen dateert, d.i. uit de tijd toen de NVP nog in wettige echt met de KVP verbonden was, aantoont, dat de tedere verhoudingen door andere factoren gemotiveerd werden.

Er is een dag geweest in de jonge historie van Curaçao's politiek, waarop zekere leiders er goed aan meenden te doen een grote groep kiezers weg te leiden uit de toenmaals bestaande Katholieke Partij, d.i. uit een positie, die principieel aan de DP tegengesteld was. Op die dag is met de NVP iets geboren, dat men een katholieke DP zou kunnen noemen: een partij die slechts gradueel met de DP verschilde, een partij, die de weg tussen een Katholieke Partij enerzijds en de DP anderzijds halverwege ging. De leiders van deze nieuwe beweging waanden zich krachtig genoeg om tot hun mensen te zeggen: „Tot hier en niet verder" en dit gebod te doen eerbiedigen ook. Zij hebben blijkbaar weinig oog gehad voor het feit, dat de geschiedenis sterker is dan welke mens ook. Dat men daarom storm oogst, ook al zaait men alleen maar wind en dat een stier niet meer te hanteren is vanaf het ogenblik, dat men hem los gebonden heeft.

Hoe dit ook zij: gisteravond heeft de NVP zich met de DP in de echt verbonden en ze heeft de tedere eensgezindheid ten toon gespreid, die in de romantische witte-broodsweken pleegt te heersen. Maar zelfs zulke weken komen ten einde. Zelfs de romantiek van de honey-moon is niet bestand tegen de harde realiteit van het leven, dat verblind door sentimenten gekozen werd.

Geen subsidie voor het Zeemanshuis. Voor de instelling welke meer dan menig ander aan Curaçao de hele wereld over een klinkende naam gegeven heeft.

De subsidie voor het Bijzonder Onderwijs gehalveerd. Het heeft geen zin tegenover de mensen, die dit deden en degenen, die zij vertegenwoordigen, te wijzen op het schreeuwende onrecht dat zij bedreven, evenmin als op het feit, dat zij daarmede niet degenen, treffen die hier nu reeds meer dan een eeuw zonder enig eigen belang ten bate van het volk werkten, doch slechts hen voor wie deze personen werkten, dat is het volk zelf.

Eén ton voor een ziekenhuis aan Punda-zijde: de NA ƒ 2.92 1 2, die het Gouvernement tot nu per dag voor zijn zieken betaalde, gaf recht tot zoveel ontevredenheid, dat men nu de onkosten tienmaal zo duur gaat maken.

Soit! Wie niet horen wil, moet voelen, ofschoon er volgens een oud gezegde „hele volkstammen zijn, die het nooit leren". En de 13 millioen, die in het Schottegat zijn gedeponeerd door andere berekeningen dan die van het gezond verstand, zijn daar om te bewijzen, dat al te velen onder ons tot die „volkstammen" behoren.

In de Bijbel kunnen wij een bitter woord lezen, door Mozes betreffende zijn volk in de mond van God gelegd: „Mijn geliefde werd vet en trapte achteruit."

Zolang het katholieke volk niet als één man opstaat, om een dam op te werpen tegen deze gevaarlijke stromingen, zal het op een dag ontwaken en bevinden, dat het kostelijkst erfgoed van zijn vaderen met de stroom werd weggevoerd.

Positie Haya de la Torre eindelijk geregeld

Bogotá. — Officieel is bekend gemaakt, dat Colombia en Peru een overeenkomst hebben gesloten inzake de positie van de Peruaan Haya de la Torre, die reeds vijf jaar toevlucht heeft op de Colombiaanse ambassade in Lima. Er zijn ter uitvoering van de overeenkomst nog aanvullende onderhandelingen nodig.

Volgens de nationale Colombiaanse radio is de overeenkomst gesloten tussen de gevolmachtigden van beide landen en vindt zij haar basis in de uitspraak van het internationale gerechtshof te Den Haag.

PASSAGIERS-COMETS WEER IN DE LUCHT

Londen. — De Britse Comet-passagiersvliegtuigen hebben gisteren na een onderbreking van tien weken in verband met het verongelukken van een Comet in de Middellandse Zee nabij Elba, hun verkeersvluchten hervat. Een Comet vertrok vandaag van Londen naar Johannesburg met een volledige bezetting van 36 passagiers en de bemanning. Drieëntwintig waren betalende passagiers en de rest personeelsleden van de B.O.A.C., die hun diverse functies langs de route Londen — Zuid-Afrika opnieuw zullen opnemen.

Meer Amerikaanse bommenwerpers naar Indo-China?

Washington. — Ambtenaren van het Amerikaanse departement van defensie voorspellen, dat de Verenigde Staten binnenkort meer bommenwerpers naar Indo-China zullen zenden voor de strijd tegen de communistische opstandelingen.

De Amerikaanse minister van defensie heeft verklaard, dat hij met generaal Paul Ely, de stafchef der Franse strijdkrachten, besprekingen voert over de mogelijkheid van Amerikaanse deelneming aan het Franse opleidingsprogram voor inheemse troepen in Indo-China. De twee voornaamste punten van bespreking tijdens het bezoek van Ely zijn: middelen om het Franse program te bespoedigen en de uitzending van Amerikaanse technici om daaraan mede te werken.

Ontstellend huizen-tekort in Latijns-Amerikaanse landen

Twee-derde der families is ruim onvoldoende gehuisvest

Caracas. — Tot de sociale problemen, die diepgaand beschouwd worden op de Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie te Caracas, behoort niet in de laatste plaats het probleem der huisvesting. In een overzicht van het probleem, gegeven door de delegatie van Chili wordt gezegd, dat op een bevolking van plm. 150.000.000 in Latijns-Amerika er slechts 166.000 huizen per jaar worden gemaakt, bestemd voor mensen met een klein inkomen. Het jaarlijks tekort aan huizen is in Latijns-Amerika volgens deze verklaring 1.100.000.

Het probleem is daarom zo ernstig, omdat de bevolkingsaanwas in dit deel van de wereld zeer hoog is. Honderdvijftig jaar geleden woonden in Latijns-Amerika 2% van de wereldbevolking; op het ogenblik 13%.

In geen van de landen — nog steeds volgens de Chileense verklaring — is er voldoende kapitaal van de zijde van het gouvernement beschikbaar om dit probleem op te lossen. Ook het particuliere kapitaal, ondanks subsidies en hulp van de overheid, is er niet toe te brengen een effective bijdrage te leveren, voornamelijk omdat de „bevriezing" van de huren, het onteigenen van eigendommen en de geringe rente, die het kapitaal, belegd in huizen (relatief geringe rente) opbrengt, een en ander voor het particulier kapitaal weinig aantrekelijk maakt.

Er zijn andere zaken, die de oplossing van het huisvestingsprobleem moeilijk maken en die zijn de relatief geringe arbeidsproductiviteit en de hoge kosten van het materiaal.

Er zijn — zo gaat de Chileense verklaring voort — vele plannen, misschien goede plannen, maar het zijn slechts plannen. Er gaat veel energie verloren hieraan, zonder resultaat.

Het gevolg is, dat er een groot tekort aan huizen is; dat de huizen, die zijn gebouwd, ernstige technische en economische tekortkomingen vertonen en dat — wat het ernstigste van alles is — zij zo duur zijn, dat zij boven de financiële macht zijn van het overgrote deel van de Amerikaanse bevolking.

Ruim 78% van de families van Latijns-Amerika zijn geen eigenaar van een eigen huis; 65% van deze families leven in een behuizing, die niet voldoet aan de minimum eisen, die de volksgezondheid vereist.

Maar, zo vervolgt de Chileense verklaring, er zijn ook positieve zijden aan het probleem.

De grote overeenkomst tussen de diverse Latijns-Amerikaanse landen bijvoorbeeld maakt het mogelijk gestandaardiseerde plannen en materialen toe te passen en daardoor een zeer groot afzetterrein te scheppen.

De noodzaak om het probleem op te lossen en de mogelijkheden, die er zijn, verhouden zich aldus dat internationale rivaliteit en/of concurrentie zich niet zal of hoeft voor te doen.

Latijns-Amerika beschikt over grote hoeveelheden van het noodzakelijk materiaal, voldoende om in de behoefte te voorzien.

De Pan-Amerikaanse Organisatie heeft onder-organisaties — de afdeling voor huisvesting en „planning" en het inter-Amerikaanse centrum voor huisvesting — die zich met het probleem kunnen bezig houden. De economische afdeling kan de problemen, die rijzen in het kader van de handel en de vervoerskosten, bezien en mogelijk oplossen.

Er is een mogelijkheid om goedkope huizen van Europa uit te betrekken (In het verband noemt de Chileense delegatie Zweden en België.)

Voor de naar Amerika exporterende landen, maar vooral ook voor de Amerikaanse industrie zelve, zou een oplossing van het huisvestingsprobleem van grote betekenis zijn, omdat het in zich een verhoging van de levensstandaard zou inhouden en dus een scheppen van behoeften.

Er blijft natuurlijk een probleem, het kernprobleem mag men welhaast zeggen — aldus de Chileense verklaring — en dat is hoe het mogelijk zal zijn de verhouding tussen het familie-inkomen en de huur der huizen dusdanig te doen zijn, dat de bevolking ook inderdaad de minimumhuurkosten zal kunnen opbrengen. Dit is echter een probleem, dat meer economisch is dan sociaal. Vermoedelijk zal dit probleem slechts op te lossen zijn door een verhoging van de levensstandaard. Van de zijde der regeringen kan op dit punt tegemoet gekomen worden door de fiscale lasten op de materialen te verlagen.

Indien het probleem der huisvesting met alle noodzakelijke energie en voortvarendheid zal worden aangepakt, zal blijken — zo concludeert de Chileense verklaring — dat de directe en indirecte (ontstaan van industrieën) arbeidsmogelijkheden, die hierdoor ontstaan, een bijzonder gunstig economisch aspect vertonen.

Koningin ontving eerste kievitsei

Den Haag. — Op 17 Maart jl. werd aan H.M. Koningin Juliana het eerste kievitsei van 1954 aangeboden, dat was gevonden door de 18-jarige Hubers onder de gemeente Veldhoven in Noord-Brabant, die het ei naar de burgemeester van zijn dorp bracht, welke het de traditiegetrouw onverwijld naar Koningin Juliana zond.

Het vorige jaar werd het eerste kievitsei op 18 Maart aan de koningin aangeboden.

„Kwartjes"-radio-automaten

Amsterdam. — Kleine radiotoestellen, voorzien van een automatisch kwartjes-apparaat (een uur lang muziek voor 25 cents) zijn aangebracht in de negen nieuwe en moderne kamers (totaal 17 bedden), die op de zolderverdieping van het Parkhotel te Amsterdam in gebruik werden genomen.

Door allerlei verbouwingen en uitbreidingen heeft dit hotel sinds 1945 zijn capaciteit meer dan verdubbeld: 65 bedden in 1945, 140 bedden thans.

Recht tot het Hart

— Met reclame maakt men naam, en dan maakt men met de naam reclame.

Het Jeugdzorg-rapport

Bedroevend beeld van Antilliaans gezin

Maatschappelijke werkers moeten vertrouwen trachten te winnen

Woningtoestanden beschamend

Willemstad. — Nadat wij gisteren onze lezers op de hoogte hebben gesteld van de conclusies, die de Commissie voor de Jeugdzorg ten aanzien van het belangrijke vraag van de opvoeding en bescherming der jeugd getrokken heeft, gaan wij thans over tot de publicatie van de beschouwingen, i.c. die welke handelen over de jeugd met betrekking tot het gezin en de huisvesting.

Jeugd en gezin

Het eerste natuurlijke en noodzakelijke milieu der opvoeding is het huisgezin, dat het **recht**, doch tevens de **plicht** tot opvoeden heeft. De verantwoordelijkheid voor de opvoeding in haar volle omgang rust op het gezin.

Door de natuurlijke band en wederzijdse liefde tussen de gezinsleden, de totale afhankelijkheid der kinderen en het mede daardoor alomvattend gezag der ouders, het voortdurend contact en de intieme omgang in alle omstandigheden, is de invloed van het gezin diepgaander en blijvender dan van andere opvoedingsmilieu's.

Bij geen andere opvoedingsverhoudingen zijn liefde, gezag en contact zo diep en hecht als in het gezin. Overige opvoeders blijven het kind altijd min of meer vreemd, met de ouders wordt het één, hetgeen zeker aanvankelijk, in nog sterker mate geldt voor de moeder dan voor de vader.

Volgt hieruit de diepgaande positieve invloed van het goede gezin, evenzeer wordt begrijpelijk de bijna onherstelbare negatieve en tot asocialiteit leidende inwerking van een slecht gezin, alsmede de geweldige leegte, welke aangevuld moet worden, indien door omstandigheden van gezinsopvoeding geen sprake is of kan zijn.

Geconstateerd moet worden, dat aan de constitutie van vele gezinnen binnen de Nederlandse Antillen zeer veel ontbreekt. Veelal zijn er in de gezinnen kinderen, geprocreërd vóór het huwelijk der ouders of door een der ouders bij een andere man of vrouw gewonnen. Talrijk zijn de niet-getrouwde gezinnen; alsmede de niet-gehuwde moeders, die van een of meer mannen buiten-echtelijke kinderen bezitten. Ook de echtscheiding en de scheiding van tafel en bed grijpen steeds verder om zich heen met alle gevolgen van dien.

In de normaal geconstitueerde families gaat er veelal weinig opvoedende kracht van de ouders uit. In meerdere gevallen is het voorbeeld van de vader bedroevend. Dienovereenkomstig worden de mannelijke kinderen geheel vrijgelaten en komen deze alleen thuis om te eten en te slapen. Het door hen verdiende geld verteren zij zonder thuis iets af te dragen.

Bij het vaststellen van de oorzaken van deze in het algemeen slechte situatie blijkt, dat daarbij onderscheid gemaakt dient te worden tussen de diverse bevolkingsgroepen, binnen de Nederlandse Antillen aanwezig, die ieder anders geaard zijn en op een andersoortig cultureel niveau staan. Bij elk daarvan toont de toestand, waarin het gezin verkeert andere aspecten.

Onder nagenoeg alle groepen verkeert het gezin echter in een zekere crisis, enerzijds onder de invloed van de maatschappelijke omwenteling ten gevolge van de zeer snelle materiële vooruitgang, anderzijds onder de invloed van de veelheid van nadelige factoren, welke bij immigratie de losscheuring van het vertrouwde milieu met zich brengt.

Dat de gemeenschap, ter verbetering van het gezin als opvoedingsmilieu, alles dient te doen wat in haar vermogen is, ligt voor de hand. Omtrent hetgeen evenwel in dit opzicht precies dient te geschieden bestaat, in verband met het uitgesproken privé-karakter der gezinsopvoeding zomede als een gevolg van gebrek aan ervaring, nog geen duidelijk inzicht.

Naar de opvatting van de commissie zal het accent vooral dienen te vallen op de indirecte maatregelen, met betrekking tot het gezin van overheidswege te nemen, waarbij op de eerste plaats al hetgeen mogelijk is ter voorkoming en opheffing van maatschappelijke excessen, ten gevolge van snelle materiële vooruitgang, snelle immigratie, etc., dient te worden bewerkstelligd.

Als direct het gezin en de gezinsleden beïnvloedende maatregel meent de commissie te moeten suggereren het tewerk-stellen van maatschappelijke werkers op zodanige plaatsen (zoals bij instellingen van maatschappelijk werk) dat zij rechtstreeks met het gezin in aanraking komen.

Het zal de moeilijke taak van deze maatschappelijke werkers zijn het vertrouwen der gezinsleden te winnen en zich zodanig te doen gelden en accepteren, dat de door hen met betrekking tot het gezinsleven gegeven adviezen vrijwillig worden opgevolgd.

Duidelijk is dat deze activiteit, ten behoeve van gezinnen, welke als „normaal" gequalificeerd kunnen worden, zeer nauw grenst aan de bemoeienissen van sociale werkers met gezinnen, welke geschieden op grond van het feit, dat een of meer gezinsleden als asociaal gekenmerkt moeten worden. Om reeds in de inleiding vermelde redenen blijft het laatste hier evenwel onbesproken.

In dit eerste hoofdstuk moge worden volstaan met de nog weinig concrete beschouwingen, welke hierboven werden gegeven. In de volgende hoofdstukken zullen, telkens op een ander gebied van activiteit der opgroeiende jeugd, problemen ter sprake komen, welke uiteraard hun terugslag hebben op die jeugd zelf, maar daarmede tevens op de gezinnen, waartoe die jeugd behoort. Van Overheidswege te nemen maatregelen, welke tot oplossing dier problemen kunnen bijdragen, zullen geen of onvoldoende resultaat hebben, indien niet ook in die gezinnen begrip wordt gevonden voor de noodzaak van Overheidsbemoeiïng, en bereidheid tot medewerking aan het streven naar verbetering. Ook voor de vorming, waar nodig, van dit begrip en voor het aankweken van deze bereidheid kan de inschakeling van maatschappelijke werkers van groot nut zijn.

Jeugd en Huisvesting

Wanneer het huisvestingsprobleem beschouwd wordt van het standpunt, ingenomen door de Commissie voor Jeugdzorg met betrekking tot het indelen der stof, zal het zelfs bij oppervlakkige beschouwingen opvallen, dat goede of slechte huisvesting van directe invloed zal zijn op en direct weerspiegeld zal worden in de situatie van het eerste opvoedingsmilieu, het gezin.

Het is zonder meer duidelijk, dat het wonen in krotten, in slechte en kleine woningen, waarin kinderen, pubers en volwassenen van beiderlei kunne opeengehoopt leven, waarin, geen rust heerst en conflicten aan de orde van de dag zijn, waarin zelfs in de slaapvertrekken, elke afzondering onmogelijk is, voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid **van elke daarbij betrokkene funest** moet zijn en dat van het vervullen van de taak van het gezin, nl. de vorming van het kind tot een gezond, evenwichtig, zelfstandig mens, onder dergelijke **omstandigheden niets verwacht** kan worden.

Zou het aan bepaalde ouders al gelukken om zelf aan de verwording, welke onder deze omstandigheden welhaast normaal te noemen is, te ontkomen, dan zal dit ten opzichte van hun kinderen een onmogelijkheid blijken te zijn mede in verband met het feit, dat, waar het gezinsleven niet tot zijn recht kan komen, de opgroeiende kinderen op straat hun vertier gaan zoeken om daar zo goed als zeker bedorven te worden.

Ongetwijfeld is zowel op Curaçao als op Aruba een flink deel der jeugdcriminaliteit in haar verschillende stadia terug te brengen op slechte woningtoestanden en moet derhalve van een „Huisvestingsprobleem" gesproken worden.

Gehele wijken, zoals op Curaçao: Colon, Fleur de Marie; op Aruba: de Village, Zeewijk e.d., zijn om de woningtoestanden bekend en berucht en illustreren ten felste de noodzaak van het vinden van een afdoende oplossing.

Welke maatregelen geëigend zijn tot oplossing van dit probleem in zijn geheel, kan hier niet in den brede worden betoogd; volstaan moge worden met verwijzing naar de verschillende daarover uitgebrachte rapporten en adviezen, waarin het vraagstuk, zowel voor Curaçao als voor Aruba, uitvoerig is uiteengezet en de nodige middelen tot opheffing van de bestaande toestand zijn aangegeven.

Onze commissie moge zich echter veroorloven om, in overeenstemming met hetgeen daarover o.a. in het rapport-Mulock Houwer is gezegd, de bestaande toestand ook en vooral uit een oogpunt van jeugdzorg zonder meer beschamend te noemen.

Opheffing van die toestand zal intussen slechts op langere termijn bereikbaar zijn, en wel door de toepassing van maatregelen, welke enerzijds de verkrijging van goede woningen beogen, anderzijds zich ten doel stellen de voor die woningen bestemde, thans aan erbarmelijke verhoudingen gewende gezinnen tot het peil van goede bewoning op te voeden.

Wat de te bouwen woningen betreft, wenst de Commissie nog eens speciaal te wijzen op het belang van een voldoende aantal woningen met 2 of 3 slaapkamers; de practijk wijst uit, dat in het bijzonder aan woningen van deze grootte behoefte bestaat.

Verder acht de Commissie het dringend gewenst, dat voor grotere gezinnen woningen met 4 slaapkamers beschikbaar komen ter bereiking van een uit zedelijk oogpunt verantwoorde verdeling van de kinderen over die kamers, naar sexe en leeftijd.

Voorts moge nog eens worden benadrukt, dat binnen woningcomplexen de aanwezigheid van voldoende speelterrein voor de jeugd en voldoende sportterreinen voor volwassenen behoort te worden nagestreefd. De beschikking over dergelijke terreinen is uiteraard van groot belang in het kader van de verheffing van de bevolking in de desbetreffende woonwijk. Die verheffing is een taak van (her)opvoeding, die natuurlijk niet aan de bewoners zelf kan worden overgelaten, doch moet worden toevertrouwd aan sociale werksters.

Ook het werk van deze geschoolde krachten is er één van langere adem, maar juist daarom kan er niet spoedig genoeg mede worden begonnen. Op het gereedkomen van nieuwe woningcomplexen behoeft dit waarlijk **niet te wachten: in de bestaande wijken** — zoals wij hierboven er enkelen noemden — zullen die werksters reeds uiterst nuttig werk kunnen verrichten, al zullen zij daarbij noodzakelijkerwijs de actieve steun van overheidsinstanties, als woninginspectie en volksgezondheid, zomede van instellingen als het Wit-Gele Kruis, de Wijkverpleging Curaçao en de Neutrale Wijkverpleging, moeten hebben. Het aanbrengen van W.C.'s — om eens een voorbeeld te noemen — is een eerste eis; en zo zijn er ongetwijfeld nog andere maatregelen, welke in de bestaande wijken behoren te worden genomen, wil de aanvaarding van betere bewonings- en levensnormen door de samenwerking van sociale werksters en overheidsinstanties met kans op succes worden nagestreefd. Ook dit wordt in het rapport-Mulock Houwer bepleit; geen wonder, want het moet zonder meer duidelijk zijn, hoeveel daarvan afhangt voor de opheffing en bescherming van onze jeugd.

Tenslotte zij gewezen op een ernstig bezwaar, dat verbonden is aan de zogenaamde „lintbewoning", welke buiten de bebouwde kommen der gemeenten nogal eens wordt aangetroffen. Deze staat in de weg aan de vorming van aaneengesloten gemeenschappen, welker saamhorigheid van zo groot belang kan zijn voor het aankweken van een gezond begrip voor samenleving.

EILANDSRAAD .....

(Vervolg van pagina 1).

De fractie van de DP is er van overtuigd, dat er wat gedaan moet worden; met blijdschap kon spr. verklaren, dat ook de fractie van de NVP tot die conclusie is gekomen.

De wijze van verdeling en besteding van de middelen van ons eiland, dient aan een grondige herziening te worden onderworpen. Het is niet de bedoeling de volksontwikkeling te gaan beperken, doch spr. wenste een andere manier van verzorging van deze tak van dienst.

Intensiever gebruik

De heer Isa wenste de bestaande scholen aan een intensiever gebruik te onderwerpen, nl. om deze scholen dubbel te gebruiken, door bv. van de 4e of 5e klas naar boven, een groep leerlingen te onderwijzen van bv. van half acht tot één, en een tweede groep van half twee tot half zes. Het BC heeft onlangs een dergelijk voorstel gedaan in de vaste commissie van overleg van deze Raad, doch dit plan is toen niet doorgezet. Blijkbaar werd dit plan te rauw op tafel gelegd, doch na een behoorlijke studie van deze mogelijkheid zal naar de mening van de voorstanders van een dergelijk plan een bevredigende oplossing gevonden worden. Spr. zou dit jaar nog proeven willen zien.

Roerende overeenstemming

Ten aanzien van de „planning deelde spr. mede, dat hij met de fractieleider van de NVP een bespreking had waarbij in grote lijnen besproken is, welke de basis voor een dergelijk 4- of 5-jarig plan dient te zijn. Omtrent deze basis is overeenstemming bereikt en het ligt in het voornemen een dergelijk plan op te stellen, doch liever had spr., dat het B.C. zelf met een eigen plan voor de dag komt, teneinde de beide plannen naast elkaar leggen om daaruit een uiteindelijk plan samen te stellen.

De fracties van de DP en NVP, aldus spr., zouden zo spoedig mogelijk een opstelling van de nodige formatie van personeel voor de verschillende diensten van het college tegemoet willen zien.

Spr. brak een lans voor het Haven- en Loodsbootpersoneel met betrekking tot hun wensen t.a.v. een billijke arbeidstijdenregeling.

De vuile was van DOW

Tenslotte vond de heer Isa, dat een reorganisatie van sommige diensten hard nodig is. In de afdeling hebben wij reeds een en ander gesignaleerd t.a.v. DOW, hij hoopte, dat het B.C. de ernst van de toestand zou inzien om binnen afzienbare tijd verbetering te brengen in de wanorde, die bij DOW momenteel heerst. Voor dit jaar wilde hij het bij een verzoek laten doch volgend jaar, indien de toestand niet verbeterd is, zal spr. de Raad voorstellen om zelf het mes er in te steken.

Te hees......

De heer **D. L. Capriles** (KVP) was te hees om een redevoering te kunnen houden, doch de heer J. Martina, zijn partijgenoot, verklaarde zich bereid deze speech af te steken. Bij monde van de heer Martina wees de heer Capriles er op, dat zijn hoop op een nieuwe stroming in het BC-beleid ijdel was geweest, politiek geharrewar deed het bos van goed beleid verduisteren, mede veroorzaakt door eng partijgekibbel.

Spr. wees er op, dat de Eilandenregeling imperatief voorschrijft, dat de begroting uiterlijk op de 1e October aan de Raad wordt aangeboden. Wij zijn niet op tijd klaar gekomen, aldus spr., die hoopte, dat dit een uitzonderingsgeval zal zijn, teneinde niet in precies dezelfde chaos van de vroegere en huidige landsbegrotingen zullen belanden.

Een goed beeld van het bestuursbeleid uit de begroting kon spr. niet zien. De begroting is in menig opzicht een **klakkeloze overneming van de meeste** posten van de vorige en andere begrotingen. Er zijn zelfs posten op, waarvan de samenstelling of de benamingen erg dubieus zijn, aldus spr..

Verwarring

De kunst is niet in overdadige weelde spectaculaire werken uit te voeren; de kunst is juist, bij een goede huishouding, de tering naar de nering zettende, om met wat men heeft datgene te doen wat gedaan kan worden binnen het raam van een vastomlijnd plan, met prioriteiten ieder jaar uit drie-, vijf- of tien-jaren plannen. Ik had verwacht dat het B.C. eerst voor zichzelf een volledig positief beeld van wat zij op ieder terrein wenst te bereiken uitgewerkt zou hebben en aan de hand daarvan de mogelijkheden tot uitvoering aangeven door middel van deze begroting. Had men dat gedaan, dan zou heel wat critiek achterwege gebleven zijn.

Het beeld dat spr. kreeg is de verwarring die heerst in het BC, de tegenstellingen, die daar de overhand hebben, die gezond kunnen zijn op hoog niveau, doch die door hun politiek gekibbel over de geringste daad funest zijn voor een goed beleid en verlammend werken.

Het is een beeld van het zoeken om elkaar te kraken, het is een wedijver, wie de ander uitlokt tot een verkeerde daad, een misstap of zelfs een verspreking. Het is een beeld van wantrouwen binnen het college en daarbuiten. Alles en iedereen moet bekeken worden door de politieke bril.

Vele beloften.....

Spr. zag dat vele beloften niet werden gehouden. Het B.C. zou de opleiding van onze landskinderen in het buitenland stimuleren. Wat wij in deze begroting lezen is een P.M. post Bevordering Studie in Nederland. Punt klaar — niets eens een verdere uitwijding in de Memorie van Toelichting. Wat het College wèl degelijk weet is om de haverklap „experts" uit het buitenland te willen halen, instede van ook meewerken om ze hier te kweken, aldus spr..

Veel werd beloofd over Volkswoningbouw, het resultaat is een fiasco van een prijsvraag. Spr. had uit de pers vernomen dat men op Puerto Rico is gaan kijken.

De werkelijkheid is dat nu op de begroting Volkswoningbedrijf zo maar een post ad 3½ millioen verschijnt zo laconiek mogelijk. Verder niets. Geen plannen, geen ideeën en U wenst dat wij het goedkeuren. Wat, waar, hoe, voor wie? Dat weten wij niet maar dat weet U ook niet.

De bottleneck

Over „verkeers-bottleneck" werd vorig jaar medegedeeld dat de zorg voor het verkeer pas in October 1952 overgedragen werd, maar men zou proberen ze op te lossen.

Alles wat men in deze begroting terugvindt is een post van ƒ100,000 voor doorbraken en verbreding van wegen in de binnenstad. Daarmede trekt men niet eens een kurk uit de „bottle", laat staan dat men de „bottlenecks" weg kunt nemen. Wel hebben wij gezien, dat er nieuwe „bottlenecks" gecreëerd zijn op de De Ruyterkade met al die sierlijke bochten bij het Postkantoor.

Beloofd werd dat reizen naar het buitenland in het algemeen zal geschieden na overleg met de fracties. Verleden jaar, had spr. niets anders gezien dan reizen over de hele aardbol, maar de Commissie van Overleg werd er nooit in gekend.

Spr. liet nogmaals een vermanend woord horen tegen verhoging van loodsgelden; men moet er voor waken **dat wij Curaçao niet uit de wereld**markt prijzen", aldus de heer Capriles.

Sprekende over de volkswoningbouw merkte de heer Capriles op, ook te denken aan de districten; daar heeft men slechts bouwterrein nodig — men is bereid zelf te bouwen, met of zonder „self-aid", met of zonder ervaringen uit Puerto Rico. Laat ons die mensen ook een kans geven. Op Boca St. Michiel, zijn er ettelijke paren, die wachten om te trouwen totdat zij een eigen haard hebben.

Spr stelde voor om op korte termijn stappen te nemen om bijv. „Slangenbaai" ter beschikking te stellen voor verkaveling onder de mensen dezer nederzetting, die een bij uitstek stabiele dorpgemeenschap vormen, en welke verdere uitbreiding aangemoedigd dient te worden. Tezelfdertijd is het wenselijk de stroomleveranciers dringend te verzoeken hun net naar die wijk te verlengen. De bevolking aldaar snakt naar beide vooruitzichten, aldus spr..

Stadsuitbreiding?

Voorts vroeg de heer Capriles zich af, of er een stadsuitbreidingsplan bestaat of niet.

„U beweert dat U geen geheime plannen hebt, U spreekt wel van bottlenecks die slechts op zo'n en zo'n manier verholpen kunnen worden; U koopt percelen voor de te verwachten uitbreidingen; Mijn conclusie is: U hebt oude plannen die nooit bijgewerkt zijn; U hebt zelf geen nieuwe plannen of zelfs eens een kijk op wat U wenst of welke richting U uit wilt; U werkt zuiver met incidentele onsamenhangende plannen, en terwille van de schijn wordt de indruk gewekt of er geheime plannen zijn, aldus spr..

Dat er geen vast omlijnde plannen zijn, tonen de hoge brug en het Waterfort project aan. De ene keer hoort men, dat Waterfort geschikt zal zijn om het van de Emmabrug afkomende verkeer richting Pietermaai af te voeren; in deze dagen is het Bestuurscollege, of althans een der gedeputeerden, gek op hotel, toeristen en museumplannen met Waterfort; morgen of overmorgen zullen wij weer iets anders horen. Zijn er plannen, legt ze dan voor; houdt ze niet geheim voor de raad. Hebt U geen „overall" plan of een „master" plan, hoe U het noemen wilt, maakt ze dan voordat U geld verkwist in incidentele ideeën.

Hierna was het woord aan de heer **Ph. Evertsz** (COP), die in een uitvoerig betoog uit de Memorie van Antwoord concludeerde, dat het bestuursbeleid van het BC zich in de eerste plaats moet inlaten met de belangrijke zaken en in de tweede plaats met de relatief kleinere problemen. Spr. constateerde, dat het hem voorkwam, dat de gedeputeerden meer en meer op de zetel van de diensthoofden zijn gaan zetelen om daar de lakens uit te gaan delen. Men is, aldus spr., nog verder gegaan door op stoelen te gaan zitten van lagere ambtenaren met het uiteindelijk resultaat, dat diensthoofden en anderen veelal geen beslissingen durven te nemen en het aan het BC overlaten. De heer Evertsz was de **mening toegedaan, dat** hierdoor het BC nooit kleine zaken van zich zal kunnen schuiven op mensen, die krachtens hun positie deze zaken moeten afwikkelen. Verheugd was spr. over de mededeling van het BC, dat er gestreefd zal worden naar terzijdestelling van politieke invloeden teneinde de geschiktheid der ambtenaren op de voorgrond te stellen.

Eveneens had spr. woorden van waardering voor het feit, dat het BC zijn voorstel heeft geaccepteerd om ƒ 50.000.— uit te trekken voor de bekendmaking van faciliteiten van de nieuwe haven en voor de industriële vestiging.

Het is zaak een goed advertentiebureau in te schakelen, dat met zorg de propaganda zal kunnen voeren. Het is aanbevelenswaardig alle te drukken gegevens in de Engelse taal op te stellen.

Spr. hoopte, dat men spoedig tot de vorming van een „Development" Commissie over zou gaan, die de richtlijnen voor de te voeren propaganda kan aangeven, welke Commissie dan eventueel aan de hand van ingekomen aanvragen van belangstellende maatschappijen eventueel bepaalde wettelijke maatregelen aan het Eilands-Bestuur zal voorstellen.

Sprekende over de kwestie DOW merkte spr. op, dat men DOW als een klein bedrijfje dient te beschouwen, de vraag is of de voorgenomen reorganisatieplannen wel overwogen waren. Er is een tekort aan technisch kader, aldus spr. DOW werd meer beschouwd als een werkverschaffingsproject, mensen die zonder werk kwamen, werden daar bij wijze van spreken min of meer liefderijk opgenomen.

Spr. ontvouwde als zijn mening, dat met een bedrijfseconoom hetzelfde resultaat zou kunnen worden bereikt in een langere termijn, dan wat men met de reorganisatie op korte termijn wilde forceren, aldus spr.

Tenslotte maakte de heer Evertsz nog een begrotingstechnische opmerking, spr. vond de begroting te uitgebreid, de kosten waren n.z.m. te gespecialiseerd overgenomen. De begroting, aldus formuleerde spr. zijn bezwaren, is te veel in potloden, linealen, vlakgom, pennen en potloden opgegeven, Spr. drong aan om meer compactheid ten aanzien van de begroting en bracht tenslotte zijn complimenten aan het adres van het BC voor de buitengewoon aangename en hulpvaardige wijze, waarmede met de Raad gewerkt wordt, ook het begrotings technisch werk roemde spr. en in dit verband betreurde hij het heengaan van de heer Nuyten.

Mevr. v.d. Linden Helmeyer wees op de onrechtvaardige verdeling der kinderbijslagen, het was haar n.l. gebleken, dat aan ambtenaren in losse en vaste dienst aan kindertoelage jaarlijks een bedrag ad fls. 257.465 uitgekeerd wordt. Indien men in aanmerking neemt, dat aan deze categorie landsdienaren totaal per jaar ƒ 4.541.545 aan bezoldigingen wordt uitbetaald, dan komt men tot de conclusie dat de kindertoeslag voor deze ambtenaren ruim 6% van de bezoldigingen bedraagt. Spr. vroeg zich af wat de reden is dat aan de arbeiders en werklieden in dienst van het eilandgebied, géén kindertoeslag wordt toegekend, terwijl juist deze categorie arbeiders een dergelijke sociale regeling dringend behoeven.

Principieel is spr. van mening, dat ook voor de arbeiders en werklieden een kindertoeslagregeling moet komen. Juist deze mensen, wiens inkomen vaak beneden de grens van het bestaansminimum ligt, **hebben** een dergelijke regeling **beslist** nodig, aldus mevr. v.d. Linden-Helmeyer, die de wortel van het probleem ziet in het feit, dat de lonen op Curaçao over het algemeen niet afgestemd zijn op de behoeften der loontrekkers en daardoor dikwijls beneden de grens van het bestaansminimum liggen. **Alleen een sociaal verantwoord algemene minimumloonregeling**, kan aan deze ongewenste toestand een einde maken; en daartoe is, volgens de Eilandenregeling alleen het Land bevoegd, aldus spr., die er op wees, dat het BC wél bevoegd is om voor eigen personeel, dus ook voor arbeiders en werklieden in dienst van het eilandgebied, regelingen te treffen, die wij zelf willen. De eilandelijke overheid dient een goed voorbeeld te geven.

Tenslotte verzocht spr. op korte termijn een onderzoek te willen instellen naar de mogelijkheid om ook voor de arbeiders en werklieden in eilandsdienst een billijke kinderbijslagregeling in te voeren met vermelding van het bedrag dat hiermede jaarlijks gemoeid is.

Verheugd

De heer **J. Evertsz** (NVP) merkte op, dat hij over vele dingen verheugd was en over andere dingen enthousiast kon zijn, het had hem verheugd te vernemen Gedeputeerde Jonkhout gezond te weten, aan de andere kant werd deze vreugde overschaduwd door het feit, dat bedoelde gedeputeerde op deze vergadering niet aanwezig kon zijn, omdat zijn gezondheid hem zulks verbood. Hierna ging spr. over tot de begroting. Hij betreurde het, dat er zo weinig contact was met de Raadsleden, vorig jaar had hij ook al op meer intensief contact aangedrongen, ten aanzien van de haven kwestie informeerde hij naar de gang van zaken, m.b.t. een eventueel voorhanden zijnd exploitatie schema. De door het BC geëntameerde hotelplan juichte spr. toe, indien mededelingen hieromtrent zouden kunnen worden gedaan, zou hij dit ten zeerste appreciëren Het deed spr. voorts genoegen te vernemen, dat de Ged. van Financiën naar verhoging der middelen zocht, spr. hoopte echter, dat belastingverhogingen zouden uitblijven, tenslotte kondigde spr. een aantal amendementen aan, waarop hij t.g.t. uitvoerig zou terugkomen.

Handel in loten

De heer **Hueck** (DP) sloot zich bij de heer Isa aan en wees er op, dat men ten aanzien van de wensen der bevolking een open oog moet hebben. Spr. uitte critiek op de Landsregering i.v.m. het feit, dat Soc.-Economische Zaken nog niet was overgedragen. Ook t.a.v. de preventieve zorg voor de verwaarloosde en delinquente jeugd doet de Landsregering niets, het rapport Mullock Houwer ligt op uitvoering te wach-

(Vervolg: zie pag. 3)

EILANDSRAAD .....

(Vervolg van pag. 2.)

ten, maar men presteert het op allerlei middelen te zinnen de zaak vast te houden. Opmerkelijk noemde spr. de bevordering van een ambtenaar van Sociale Zaken, die in een directeursfunctie werd geschoven. Spr. gaf het BC in overweging de Raad een conceptbrief voor te leggen, waarin de Raad met klem van redenen zou protesteren tegen de vertraging van bedoelde overdracht. Ook t.a.v. het loterijwezen was spr. niet te spreken, er staat nergens geschreven, aldus spr., dat de Loterij aan het land moet blijven.

In dit verband merkte spr. op, dat hij vernom enhad, dat 800 loten van de Landsloterij van Curaçao aan Aruba zouden worden afgedragen, teneinde Henny Eman in de gelegenheid te stellen deze onder zijn politieke vrienden te verdelen. In dit verband wees spr. op de omstandigheid, dat de lotenverdeling zeer onrechtvaardig geschiedde, de financieel draagkrachtigen drijven er handel mede, aldus spr.

De heer **J. Martina** drong aan dat de volksscholen prioriteit zouden genieten m.b.t. de gratis tandheelkundige behandeling. spr. was verheugd te zien, dat aan zuigelingen van minvermogenden voeding werd verstrekt, het deed hem verder deugd te vernemen, dat het BC de volksgezondheid niet uit het oog verloor.

Spr. deed een beroep om het werk van het Wit-Gele-Kruis te steunen, om snel met de volkswoningbouw te beginnen, informeerde naar de brugplannen en of het BC de klokken niet meer aan het werk kan zetten, opdat men ongeveer weet of de brug goed is of niet, becritiseerde de „oliehoek", waarbij het Brionplein herschapen wordt tot een modderbrei. Spr. wilde weten, waarom de kosten van onderhoud voor het stationsgebouw Hato zijn verlaagd, tenslotte deed spr. een hartstochtelijk beroep op het stimuleren van het vakonderwijs en vroeg de aandacht van het BC om de mogelijkheid onder ogen te zien ook voor de jeugd uit de districten de gelegenheid te bieden zwemmen in schoolverband te leren.

De heer **Panneflek** hield een pleidooi voor een betere werktijdenregeling voor de gouvernementsarbeiders, bepleitte het oprichten van EHBO-posten in verschillende delen van de stad, verzocht snellere volkswoningbouw en inrichten van hulpkantoren — vooral in de districten — waar betalingen t.b.t. het gouvernement kunnen worden verricht en verzocht die personen uit de eilandsdienst te weren, die de verdere gang van zaken zouden saboteren.

De heer **J. M. F. Pietersz** hield een uitvoerig pleidooi om zo snel mogelijk de conclusies van het rapport Murlock Houwer tot uitvoering te brengen en ging vervolgens kort in op de vele aspecten, die het 5-jarenplan bood.

De heer **Winklaar** — eveneens NVP — **zag in de aanstelling van 5 hulpkrachten** op het Bestuurskantoor een daad, die verwezenlijken zal, dat meer aandacht kan worden geschonken aan het bestuursbeleid. De gedeputeerden krijgen hierdoor meer tijd vrij om de belangen van hun departementen te verzorgen. Hij deed voorstellen om enkele wegen te verbeteren, in het bijzonder de verbindingsweg tussen Rif-stadion en P. Euwensweg. Hij betreurde het groot aantal requesten, dat aan het BC werd verzonden en dat tot op heden nimmer beantwoord werd, er is zelfs een request, dat langer dan 2 jaar geleden werd ingediend.

Hij bepleitte het spannen van electrakabels over de haven, de oliehoek Brionplein bracht hij onder de aandacht van het BC, reparatie van de trottoirband aldaar was n.z.m. niet nodig, men loopt toch niet meer op dit trottoir, de subsidie voor het RK Zeemanshuis kon zijn goedkeuring niet wegdragen, in het Zeemanshuis werd wel terdege discriminerend opgetreden tegen Westindische zeelieden, hij bepleitte de oprichting van een publiek telefoon op de Roodeweg, waarschuwde het BC niet de plantage Knip te kopen; hij noemde daarbij een prijs van ƒ 10.000.— voor de 5 ha. Vroeg welke plannen bestonden met het Landhuis Klein Sta Martha, polste of dit landhuis niet ter beschikking kon worden gesteld voor de aldaar gevestigde jeugdvereniging, oefende critiek uit op de afgifte van volkswoningen en gispte de houding van de ambtenaar, die met deze tak van dienst belast werd en de mensen van het kastje naar de muur zond.

T.a.v. de Landswatervoorzieningsdienst uitte spr. de klacht dat de grieven van het lagere personeel door het Hoofd van de dienst niet werden behandeld. Spr. uitte zijn misnoegen daarover. „Ook de kleine man moet het recht hebben een gewillig oor te vinden voor zijn grieven", aldus de heer Winklaar.

De heer **E. J. Broos** ging uitvoerig in op het feit, dat de gouvernementswerkliedenregeling door diverse takken van dienst op verschillende manieren wordt geïnterpreteerd.

Hiermede waren de algemene beschouwingen ten einde en schorste de voorzitter te 17.15 uur de vergadering.

De avondvergadering

Nadat de vergadering om ongeveer vijf uur in de namiddag was geschorst, werd zij tegen kwart voor zeven heropend.

Voorzitter Gorsira beantwoordde de sprekers, die algemene beschouwingen gehouden hadden. De heer Römer deelde hij mede, dat ongetwijfeld te gelegene tijd zal worden overwogen welke artikelen van de Eilandenregeling gewijzigd dienen te worden. Dat wil zeggen: als alle diensten zijn overgedragen. De instelling van een kleine commissie, die een desbetreffende regeling zal bestuderen en de resultaten in een rapport vastleggen, is overbodig, aangezien vanwege de Landsregering reeds zulk een commissie is ingesteld.

Inmiddels is de Nederlandse gemeentewet geenszins klakkeloos overgenomen en er is veel terdege rekening gehouden met Antilliaanse toestanden. Daar staan alle personen en instanties, die aan de tot standkoming van deze regeling hebben medegewerkt, borg voor. Aan de hand van een aantal voorbeelden toonde spreker aan, dat er alles behalve slordig gewerkt is.

In antwoord op de gemaakte opmerkingen door de heer Isa zeide de voorzitter, dat de begroting inderdaad een afspiegeling is van het beleid van het B.C. Doch dat niet vergeten mag worden, dat dit zelfde B.C. rekening moet houden met de financiële mogelijkheden, welke zeer beperkt zijn en welke mede afhankelijk zijn van een uitbreiding van inkomsten door het Centrale Gazag.

Wat de personeelsbezetting betreft, deze behoeft inderdaad wijziging, doch dit eist de nodige tijd van voorbereiding.

Naar aanleiding van hetgeen de heer Capriles bij de algemene beschouwing (door mond van de heer Martina) gezegd had, verklaarde spreker, dat de verkeers-bottlenecks alleen kunnen verdwijnen wanneer de brug-stagnatie kan worden uit de weg geruimd. Dit kan alleen geschieden door de bouw van een vaste brug.

Het stadsuitbreidingsplan moet nauwkeurig worden bestudeerd. Het B.C. heeft reeds contact opgenomen met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en om een deskundige verzocht, die een en ander aan een grondige studie kan onderwerpen.

Wanneer men een z.g. plan-Forster (Efficiency bureau) wil verwezenlijken (dit in antwoord op suggesties van de heer Ph. Evertsz), moet men voorzichtig te werk gaan. Bij de C.P.I.M. zullen de nodige informaties ingewonnen worden.

Spreker beloofde de suggesties van Mevr. v. d. Linden-Helmeyer te zullen bestuderen. Een en ander liet echter een minitieus onderzoek.

Aruba heeft reeds een dergelijke regeling, doch bleek buiten haar bevoegdheden gegaan te zijn

De voorzitter beloofde de heer Hueck bij de Landsregering te zullen aandringen op een spoedige overdracht van de Dienst Sociale en Economische Zaken en het Loterij-wezen.

De heer Winklaar kreeg de toezegging, dat het B. C. alle aan dit college gerichte adressen ten spoedigste zal beantwoorden.

Vereenvoudiging

Gedeputeerde Rozendaal kwam hierna aan het woord.

Hij zeide, dat een vereenvoudiging van de begroting practisch onmogelijk was. Aangezien de gedeputeerde eerst in September van het vorig jaar als zodanig in functies was getreden, had hij het ontwerp als een voldongen feit moeten aanvaarden.

De verwijdering van de administratieve kosten, betrekking hebbende op de afschrijving, kan toch reeds als een verbetering beschouwd worden.

Sprekende over de wenselijkheid een bevredigende verdeling der belasting te realiseren, zeide de gedeputeerde, dat men zich niet kan onttrekken aan de blijvende taken op sociaal en sociaal-hygiënisch gebied.

Er is 15 millioen gulden nodig voor de aanleg en verharding van wegen.

Het nijverheidsonderwijs, het in exploitatie brengen van de nieuwe haven, de zorgen om de luchthaven enz. gedogen niet, dat op de uitgaven aanmerkelijk bezuinigd wordt. Het tekort van 3 1/2 millioen gulden op de begroting 1953 kan niet als uitgangs punt dienen bij het huidige beleid.

De uitkeringen door het land zijn minder gebleken dan verwacht was.

Spreker gaf daarna een opsomming van de grote en grootse werken, die het eiland nog zal moeten verrichten. Hij waarschuwde voor het roekeloos opnemen van gelden.

De economische basis van het lasten naar de toekomst te verschuiven. Zo nodig zullen belasting-maatregelen genomen worden. Maar een zorgvuldige planning der uitgaven blijft toch voorop staan.

Naar aanleiding van hetgeen de heren Capriles en Römer hadden opgemerkt, zeide spreker, dat het B. C. binnenkort met een afgerond plan zal komen. Momenteel zijn de verzamelde gegevens nog te weinig geordend. Inderdaad is een hoog percentage der uitgave aan het onderwijs besteed, terwijl sociale werken er veel kariger van af kwamen. Er dient echter op prioriteit te worden gelet. Desalniettemin is het hoog tijd geworden, dat ook de sociale sector aan bod komt, meer dan tot nu toe het geval was.

Spreker bestreed de opvatting van de heer Capriles, dat de begroting met kunst-en vliegwerk sluitend gemaakt was. Dat over de volkswoningbouw nog geen nadere gegevens verstrekt werden, is niet zo verwonderlijk, omdat de resultaten van de desbetreffende de prijsvraag eerst, kortgeleden bekend zijn geworden. Inmiddels kon een project van **600** woningen gerealiseerd worden, terwijl meer voorstellen voor woningbouw te verwachten zijn en een stedebouwkundige is aangetrokken.

Ook wordt de nodige aandacht besteed aan de woningbouw in de districten.

Naar aanleiding van de door de heer Ph. Evertsz gedane suggesties, zeide de gedeputeerde, dat een bedrijfs econoom zeker zijn goede diensten zal kunnen bewijzen.

Een touristen-hotel en een goede geëxploiteerde nieuwe haven zullen allerzekerst de ontwikkeling van het eiland in de hand werken. Daarin was spreker het met de heer J. M. G. Evertsz geheel eens. Natuurlijk streeft het B. C. naar een tijdige behandeling van de begroting. Maar dan moet de Raad ook zelf medewerken door de voorbehandeling te beperken.

Spreker weidde hierna nog in den brede uit over de onderwerpen; hulpverlening aan minvermogende landbouwers, verhuur volkswoningen en personeelsbeleid. De verhuur der volkswoningen zal steeds naar redelijkheid geschieden. Gestreefd zal worden naar een rendabele exploitatie der woningen. Wat het personeelsbeleid betreft, tot nu is het niet mogelijk geweest de personeelsbezetting op het gewenste peil te brengen. Er is een leemte in de leidende functies. Op dit gebied is de autonomie nog niet ten volle werkelijkheid. Het Eilandsbestuur zal te dien aanzien de nodige maatregelen nemen.

„Ronde" van tien minuten!

De beide andere gedeputeerden hadden voor hun „ronde" tezamen slechts tien minuten nodig. Voorbeeldig!

Gedeputeerde C. Kroon deelde mede, dat voor het havenpersoneel een nieuwe regeling in voorbereiding is, welke rekening houdt met de wensen van dat personeel. Het personeel zal dientengevolge met vier man moeten worden uitgebreid.

Spreker juichte de plannen van de heer Ph. Evertsz tot instelling van een „Development" — commissie wel toe, maar dan zal de nieuwe haven eerst bedrijfsklaar moeten zijn.

De heer Kroon zeide, het eens te zijn met de opmerkingen van de heer Pieters over de volksgezondheid. Aan geestelijke volksgezondheid is tot nu toe niets gedaan. De bouw van een hospitaal op Punda stond op de wenselijkheidsbegroting, doch de post moest sneuvelen.

De rechtspositie van de arbeiders bij de veterinaire dienst zal geregeld worden. Dit in antwoord op vragen van de heer Broos.

Reorganisatie D.O.W.

Gedeputeerde Sprockel deelde mede, dat een reorganisatie van de D.O.W. in het voornemen van het B.C. ligt.

De P.M.-post voor studie buiten de Nederlandse Antillen is veranderd in een post van ƒ 6000.—. Deze gelden zijn bedoeld ter uitzending van hen, die zich willen specialiseren in een vak, waarvoor het land geen beurzen verleent.

Het schoolwezen in de districten zal worden bestudeerd.

Ten aanzien van de door de heer Panneflek gemaakte opmerkingen over de wenselijkheid van het boren van putten, het bouwen van water-reservoires en het leveren van water per truck in de districten, zeide spreker dat het B.C. in dit opzicht diligent is. Reeds wordt kosteloos water per truck verschaft.

Vaste brug geen oplossing?

De heer Römer, hierna weer aan het woord komend, zeide dat een vaste brug de steeds weer veroorzaakte verkeersopstoppingen in het geheel niet uit de wereld zal kunnen helpen. Volgens hem moet eerst een wegenplan worden verwezenlijkt alvorens met een vaste brug kan worden begonnen. Dit zal ook eventuele grondspeculaties ten nadele van het Eiland tegengaan.

De heer Isa zeide het met zijn K.V.P.-collega Capriles eens te zijn, dat het nodig is de tering naar de nering te zetten. Spreker zou willen weten, welke vorderingen gemaakt zijn als gevolg van de op 13 Jan. '54 aangenomen moties over de werkloosheid.

De heer Ph. Evertsz bepleitte meer efficiëtie in het onderwijs. De schoolgebouwen worden te weinig gebruikt. Het aantal lesuren kan worden vermeerderd.

De heer J.M.G. Evertsz hield een warm pleidooi voor de inschakeling van het landskind bij het arbeidsproces. Ruime credieten moeten aangevraagd worden om Curaçaoënaars uit te zenden en zich te doen bekwamen in de functies, die tot de z.g. „midden moot" behoren. Spreker zeide het economischer te vinden wanneer gelden gevoteerd werden voor kinder-vervoer van en naar de scholen, dan voor de bouw van „school-paleizen".

De heer Winklaar verzocht het B.C. spoed te betrachten met de beantwoording van het adres dat een sportvereniging tot dit college gericht had. Spreker verzocht voorts, dat het B.C een delegatie van het personeel van de Watervoorzieningsdienst zou ontvangen, teneinde zich op de hoogte te doen stellen van de grieven, die onder het personeel van deze dienst leven.

Plannen kosten geld!

De voorzitter zeide, dat het sterk verouderde (uitbreidings-) plan-Bakker gereviseerd wordt. Het gevaar van grond-speculaties is niet groot, omdat de meeste gronden waarop de toegangswegen tot de vaste brug geprojecteerd zullen worden, reeds eilanddomein zijn. Men begeeft zich in een vicieuse cirkel, wanneer men geen geld wil uitgeven voor het maken van plannen, doch wel voor het uitvoeren daarvan. Men kan niets uitvoeren wanneer men niet eerst plannen maakt. En plannen kosten nu eenmaal geld. De kosten gaan voor de baat uit.

De Landsregering is op de hoogte gesteld van de door de heer Isa genoemde motie en heeft daarop geantwoord, dat de aangelegenheid (bestrijding der werkloosheid) door gedeputeerde Kroon en de Landsregering behandeld moet worden. Nadien is echter over de zaak in kwestie niets meer vernomen.

Het B.C. ondersteunt het plan-J.M. G. Evertsz om gelden aan te vragen voor studie-beurzen. Het B.C. zal ten spoedigste een beslissing nemen inzake de sportveld-kwestie waarop de heer Winklaar doelde.

Gedeputeerde Sprockel deelde vervolgens mede, dat op de motie, inhoudende de wenselijkheid tot het doen afvloeien van vreemde arbeidskrachten van de Landsregering niets vernomen werd. Aan de Dienst Openbare Werken werd machtiging verleend vreemde arbeidskrachten te ontslaan. Verschillende vreemde arbeiders werden als gevolg daarvan reeds door landskinderen vervangen.

Het B.C. zal de klachten van het personeel van de L.W.V. onderzoeken. Een Raad-commissie zal een onderzoek instellen naar de mogelijkheid van een intensiever gebruik der schoollokalen.

Artikelsgewijze behandeling

Hierna ging de vergadering over tot de artikelsgewijze behandeling der begroting. Een groot aantal amendementen werd ingediend en door de vergadering (dikwijls met algemene stemmen) overgenomen. De kosten voor „de veiligheid van het verkeer" werden met 10 mille verlaagd.

De heer Römer leverde critiek op de samenstelling van de bioscoopcommissie, welke hij met bevoegde personen uitgebreid wilde zien.

De voorzitter was het met deze critiek eens en zeide open te staan voor suggesties. Waarop de heer Römer beloofde een lijstje van personen die volgens hem dan wel geschikt waren om films te keuren, te zullen indienen.

Een bedrag ad ƒ 6784.— werd bij amendement opgebracht voor een wijkverpleegster. De auto-vergoeding van een verpleegster werd verhoogd met ƒ 1200.—. De Geestelijke Volksgezondheid werd bij amendement met een bedrag van ƒ 14.000.— bedacht.

Het B.C. ging accoord met het voorstel van de heer Römer om de post: Vergoeding aan de D.O.W. wegens kosten van uitbreidingsplannen e.d. te wijzigen in: Vergoeding aan de D.O.W. wegens plannen tot ruimtelijke ordening en planologie.

Op een vraag van de heer Rosario, of reeds een scheiding werd gemaakt tussen de particuliere en de bedrijfstelefoon-aansluitingen antwoordde gedeputeerde Sprockel, dat men daarmee bezig was. De gedeputeerde was zelfs bereid een accountants-onderzoek te doen instellen, zulks op verzoek van de heer J.M.G. Evertsz.

Een voorstel van gedeputeerde Rozendaal om de post: onderhoud luchthaven te verhogen met ƒ 25000.— werd overgenomen, nadat de heer Isa de toezegging had gekregen, dat omtrent het te sluiten contract eerst een accoord bereikt zou zijn.

Subsidie Zeemanshuis.

De heer Hueck stelde hierna voor de subsidie aan verenigingen die zich de sociale verzorging van zeelieden ten doel stellen van ƒ 28.000.— op ƒ 18.000 te brengen, dus met ƒ 10.000.— te verminderen.

De heer Römer legde er de nadruk op, dat het R.K. Zeemanshuis het sociale werk niet scheidt van het bedrijf.

Aan de subsidie-verordening moet de hand gehouden worden.

Gedeputeerde Rozendaal gaf toe, dat een subsidie niet mag dienen voor particuliere bedrijfsexploitatie.

Het B.C. zal toezien, dat onderscheid gemaakt wordt tussen eploitatie en sociaal werk. Hij verzocht de subsidie niet te verlagen.

De heer J.M.G. Evertsz deed de suggestie, dat de ƒ 10.000.— alsnog suppletoir aangevraagd kunnen worden, nadat de zaak voldoende onderzocht is.

De voorzitter zeide er zeker van te zijn, dat de subsidie aan sociale verzorging zal worden besteed. Overigens kunnen accountants te voren voldoende zekerheid verschaffen, alvorens het bedrag wordt uitgekeerd.

De heer Römer repliceerde, dat het bestuur van het Zeemanshuis hem en de heer Hueck zelf heeft medegedeeld, dat het onmogelijk is het werk en de exploitatie te scheiden.

Op verzoek van de heer J.M.G. Evertsz werd de subsidie-vermindering in stemming gebracht. Met drie stemmen tegen (Rozendaal, Martina en Ph. Evertsz) werd besloten de desbetreffende post met tien mille te verminderen.

Een amendement-Sprockel om ten behoeve van de opening van de baai van Sta. Martha een bedrag van ƒ 4000.— uit te trekken, werd door de Raad overgenomen.

Een bedrag van ƒ 15.000.— werd vervolgens opgebracht als bijdrage aan de bouw van Jongensstad Brakkeput. De post: vervoer van schoolkinderen werd met ƒ 4500.— verhoogd, ƒ 15.000.— werd alsnog op de begroting geplaatst (zulks op voorstel van Gedeputeerde

(Vervolg: zie pag. 4)

Japan in opschudding over vergaan vissersboot door H-bom-explosie

Tokio. — Volgens de leiding van de Amerikaanse marinebasis te Pearl Harbor is een Japanse vissersboten bij de Marshall-eilanden, waar op 1 Maart een waterstofbom ontplofte, gezonken. Vijf opvarende wisten de atol Murillo te bereiken, vanwaar zij door de Amerikaanse torpedobootjager „Edmonton" na vijf dagen werd gered.

Dit bericht heeft nogal opschudding in Japan veroorzaakt, omdat men vermoedt, dat het hier opvarenden betreft van een der drie of vier Japanse vissersboten, die zich op het ogenblik van de ontploffing in de Stille Oceaan bevonden en waarvan sindsdien niets meer is vernomen.

Japanse geleerden hebben verklaard niet met hun Amerikaanse collega's te willen samenwerken bij de behandeling der 23 Japanse vissers, die radioactief besmet bleken te zijn na de waterstofbomontploffing. Het Japanse ministerie van buitenlandse zaken had voorgesteld de patiënten door een gemengde groep van Amerikaanse en Japanse doktoren te laten behandelen. De Japanse geleerden hebben de afgelopen dagen herhaaldelijk verklaard, dat de Amerikaanse autoriteiten meer bijzonderheden over de atoomproef moesten bekend maken om de Japanse dokters bij de behandeling der vissers te helpen.

Het Democratische lid van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden Holifield, die met een aantal Congresleden op het proefterrein aanwezig was of kort na de ontploffing hierheen gegaan, heeft in een televisie-uitzending verklaard, dat de kracht der ontploffing „is ontsnapt aan de contrôle der technici". Hij was van mening, dat de thans geldende veiligheidsmaatregelen bij atoomproeven geheel en al zullen moeten worden herzien.

Nazaat van Columbus op Curacao

Willemstad. — Hedenmiddag 1.30 uur zal per K.L.M. op doorreis naar Panama op Curaçao aankomen een rechtstreekse nazaat van Christoffel Columbus, n.l. de heer Christobal Colon, Duque de Feragua. Hij zal morgen naar Panama doorreizen. De hoge gast is speciaal door de Spaanse regering afgevaardigd naar de International Trade Exposition, die j.l. Zaterdag in Panama City door de Panamese president werd geopend. Aan deze „handelsexpositie" wordt door vele Europese en Zuid-Amerikaanse landen deelgenomen, o.a. door Griekenland, Salvador, Frankrijk Peru, de Ned. Antillen en Nederland. De hertog de Feragua was commandant van een Spaans oorlogschip en is een gezien marine-officier.

Bovenwindse Gedeputeerde houdt toespraak

Willemstad. — Naar wij van de heer L. G. Alias, programmaleider van de „Voice of the Windward Islands" (de wekelijkse radiouitzending voor de Bovenwinders over de Curom) vernemen, zal hedenavond de heer G. A. T. Heillegger, Gedeputeerde voor Landbouw van het eilandgebied St Eustatius, een radiorede houden over de toestand op dat eiland t.g.v. de grote droogte van de laatste tijd. De uitzending vindt plaats om 20.30 uur.

De heer Heillegger zal ingeleid worden door de heer Henk van Delden.

„APPLEDORE" VERGAT TE GROETEN

Willemstad. — Gisteravond om 18 uur voer het Engelse vrachtschip „Appledor" uit Londen de haven binnen zonder de gebruikelijke groet aan de Nederlandse vlag te brengen. De man aan het vlaggetouw op de fortmuur stond trouw te wachten op het ogenblik, dat de Union Jack aan de achtersteven van het schip omlaag zou gaan. Er gebeurde echter niets. De matroos gaapte het rood-wit-blauw aan de hoge mast van de fortmuur wel aan, doch kwam niet in actie. Overigens geen vlagge-incident, doch een gevolg van onoplettendheid waarschijnlijk.

SCHIETOEFENINGEN OP BOCA ST. MICHIEL

Willemstad. — Zondag werd aan de recherche gemeld, dat op Boca St. Michiel werd geschoten. De recherche stelde een onderzoek in en kon een zekere G. aanhouden, die in het bezit bleek te zijn van een pistool. Het bleek, dat G. „voor de lol" aan het schieten was geweest.

K.L.M. WERELDFILM IN DE MAAK

Willemstad. — a.s. Zondag om 22.20 uur worden op Curaçao verwacht de heren Raucamp en De Wit van „Carillonfilms". Deze heren reizen op het ogenblik rond de werd in opdracht van hun maatschappij om voor de K.L.M. een wereldfilm te vervaardigen. Zoals bekend werden reeds enkele films gemaakt over de Caribiën, wij denken hier o.a. aan "Bound of the Caribbean". De heren zullen worden ontvangen door de K.L.M. en vertrekken weer op 2 April. Tijdens hun verblijf alhier zullen zij verschillende opnamen voor genoemde film maken. Zij arriveren met de K.L.M.-machine van Mexico.

CARAIBISCHE COMMISSIE

Port of Spain. — De voorbereidingen voor de aanstaande Conferentie over Handelsbevordering zijn in een gevorderd stadium. De Conferentie die van 6 — 12 April te Port of Spain onder auspiciën van de Caraïbische Commissie zal worden gehouden, zal vergaderen in de ruime vertrekken van de Trinidad Country Club de leiding van welke club de faciliteiten welwillend ter beschikking van de deelnemers heeft gesteld.

Ofschoon enkele van de landen, die van de diensten van de Caraïbische Commissie gebruik maken, niet definitief voor deelneming hebben ingeschreven wijzen de tekenen erop, dat er aanzienlijke belangstelling voor deze belangrijke Conferentie zal bestaan, niet alleen van de zijde van de Caraïbische Regeringen, maar ook van die van de Moederlandse Regeringen, verscheidene Latijns Amerikaanse landen, particuliere ondernemingen, alsmede Internationale Organisatie.

Tot nu toe zijn ongeveer 60 gedelegeerden en adviseurs benoemd.

De voorbereidingen voor een aantal bezoeken aan belangrijke plaatselijke instellingen van handel en industrie zijn in een vergevorderd stadium.

Men heeft twee avondcursussen geprojecteerd, waarvan er een de georganiseerde bevordering van de Handel zal behandelen en de andere de Vreedzame Regering van Handelsgeschillen.

WEERBERICHT

Max. temp. 30 C (86 F); min. 25.8 C (78.4 F) en gem. 27 C (80.6 F). Max. wind 22. min. 10 en gem. 17 knopen. Vochtigheid 68%. Helder 2, lichtbewolkt 14, bewolkt 7 en zwaar bewolkt 1 uur.

Wie weet er meer van?

Willemstad. — Naar aanleiding van het ongeluk van 22 Maart op de Rooseveltweg, waarbij een motorrijwiel tegen een personenauto botste en de twee personen gewond werden, verzoekt de verkeerspolitie de bestuurders van de pickup en bestelwagen, merk Volkswagen, die op het moment van de botsing aankwamen rijden, zich bij de verkeerspolitie te melden. Enige gegevens voor de reconstructie van het ongeval ontbreken namelijk nog.

Arbeid in de Antillen

's Gravenhage. — In de radiorubriek „De Rijksdelen overzee" sprak de heer L. van der Jagt over „arbeid en maatschappelijke zorg in de Nederlandse Antillen. Spreker gaf eerst een geschiedkundig overzicht van de toestand '30 en '20 en somde vervolgens op, wat op dit terrein is verricht met het groter worden van het oliebedrijf, welke maatregelen werden genomen om de toestroming van arbeidskrachten van elders op te vangen, de Ongevallenregeling van 1937 en 1946, de voorbereiding van het veiligheidstoezicht, de Ziekteregeling, de Vacantieregeling, de werktijden, de verordening arbeidsgeschillen, de thans optredende lichte werkloosheid door de toenemende verzadiging van de arbeidsmarkt, scholing en herscholing der arbeiders, volkswoningen, armenzorg en de jeugdzorg.

De heer Van der Jagt bepaalde zich tot een opsomming en gaf geen conclusies of commentaar.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in en 5 uit; tankschepen 9 in en 10 uit; zeilschepen 1 in en 2 uit. Passagiers landend 1, vertrokken 5 en doorgaand 10.

Hato: Vliegtuigen 14 in en 13 uit. Passagiers landend 157, vertrokken 117 en doorgaand 59.

P & T Pathfinder nr Buenos Aires; **Barbara** v. Pto Cabello nr Cristobal; **Arowak** v. Bremerhaven nr Pto Barrios; **Castor** nr Carthagena; **Appledoire** v. Cristobal; **M 106** v. Aruba.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Maandag van Curaçao vertrok, arriveerde gisteren om 22.00 uur op Schiphol. Een andere machine, die eveneens Maandag vertrok, doch via de route Montreal landde om 10.07 uur te Amsterdam.

EILANDSRAAD .....

(Vervolg van pag. 3)

Rozendaal) voor de bevordering van de studie in Nederland door landskinderen.

Voor de aanleg van sportvelden werd ƒ 10.000.— opgebracht.

De bijdrage voor de vereniging „Huisvlijt" werd met ƒ 600.— verhoogd. Een motie-Hueck, inhoudende dat het Eiland moet overgaan tot de oprichting van een eigen loterij werd met algemene stemmen overgenomen. De voorzitter zegde toe zo spoedig mogelijk een ontwerp-verordening te zullen aanbieden.

Hierna kwam de deskundige, de heer Nuyten aan het woord om een nadere eplicatie te geven over de post: Onvoorziene Uitgaven.

Kapitaaldienst

Bij amendement Pieters-Römer-Isa werd voorgesteld een ton op de begroting te brengen voor de bouw van een ziekenhuis op Punda.

Het amendement werd zonder stemming overgenomen. Amendementen tot het afvoeren van de posten: aanleg meerstoel, kleine steiger en havenverlichting (ƒ 80.000.—) en aanleg van wegen (ƒ 10.000.—) vonden geen genade in de ogen van het B.C..

Zowel de voorzitter als de heer Jockheer wilden het bedrag voor de aanleg van wegen behouden. De heer Römer verzocht toen de vergadering te schorsen om de heer Jonkheer enkele geheimen omtrent die wegenaanleg in het oor te fluisteren, zodat hij spoedig bekeerd zou zijn. Maar de voorzitter vond dit geen stijl en liet de vergadering door gaan. Hij deed het tussenvoorstel de post over te brengen naar de algemene post: aanleg wegen en de reeds begonnen werkzaamheden aan de Fokker-weg morgen de dag te stoppen.

De Raad ging daarmede accoord.

Het amendement Römer-Isa-Rosario tot het afvoeren van de genoemde post ad ƒ 80.000.— werd daarna met 1 stem tegen aangenomen.

Een motie-Isa-Römer-Ph. Evertsz, inhoudende een verzoek aan de Gezaghebber voor de nieuwe haven gelijke bunker-faciliteiten te verlenen als in de andere particuliere havens c.q. aanlegplaatsen verleend, werd met algemene stemmen overgenomen.

Ook een voorstel van Gedeputeerde Sprockel om een bedrag van ƒ 24000.— op te brengen voor de inrichting van de Openbare Scholen op Mahaai en in de Oranjestraat, nam de Raad over.

Een amendement-Römer-Isa-Hueck hield in: een totaal bedrag voor de bouw en de inrichting van scholen alsmede voor het verrichten van terrein- en asphalt-werken in verband met scholenbouw, ad ƒ 1.145.125.— van de begroting af te voeren.

Omtrent dit artikel werden ampele discussies gevoerd. Het BC verdedigde bij monde van de Gezaghebber de opgebrachte posten, hij wees op de consequenties, welke verbonden waren aan het afvoeren van bedoelde posten, hij was van mening dat men toch de goedkeuring aan deze posten kon hechten, hetgeen niet impliceren wilde, dat onmiddellijk met de bouw zou worden begonnen. De commissie zou de problemen kunnen bestuderen en daarbij ook overleg kunnen plegen met de betrokken schoolbesturen. Hij wees op de grootte van het bedrag, dat ter grootte van een millioen zou worden afgevoerd en verzocht de Raad met klem van redenen de posten te handhaven. Om te kunnen beoordelen of de lokaliteiten intensiever kunnen worden gebruikt, zal ook door de commissie kunnen worden bestudeerd. Ook **Gedeputeerde Sprockel** wees op de consequenties. Schrappen van de posten betekende in ieder geval, dat de A-scholen niet in B-scholen kunnen worden omgezet, de heer **Jossy Martina** gaf een uitvoerig exposé om het onmogelijke van het schrappen der posten aan te tonen, doch de Raadsleden Isa, Römer en Evertsz waren niet van hun standpunt te brengen.

Constructief voorstel

De voorzitter deed tenslotte nog een constructief voorstel aan de hand, dat aan alle partijen bevrediging kon schenken, door voor te stellen de commissie van onderzoek onmiddellijk te installeren, deze commissie zou aan het werk gaan om terzake de nodige contacten op te nemen, waarna dan eerst met de bouw begonnen zou kunnen worden, indien de bezwaren zouden zijn opgeheven. Nogmaals accentueerde de voorzitter de ernst van het feit, dat de Raad door blindelings de posten af te stemmen consequenties schiep die niet te overzien zijn. Het zou spr. betreuren, indien later op de genomen beslissingen moest worden teruggekomen.

Tevergeefs

Hoe onzakelijk de debatten waren bleek wel uit het feit, dat de heer **Hueck** plompverloren voorstelde de vacanties af te schaffen.

De heer **Evertsz** deed het voorstel de posten af te voeren, de commissie te installeren om indien zulks nodig mocht blijken de posten bij Suppl. begroting op te voeren. De heer Römer wees op het partijprogramma van de NVP, dat uitdrukkelijk de omzetting van A in B-scholen verlangde, een ieder — speciaal was dit bedoeld aan het adres van Gedeputeerde Sprockel — die hiertegen zijn stem verhief, handelde tegen het actieprogramma van de NVP.

De heer **Ph. Evertsz** vroeg hoe het nu stond met het werkeloosheidprobleem, dat men dacht te kunnen oplossen door scholenbouw. Ged. Sprockel deelde hierop mede, dat de gelden nog niet gebruikt waren. Na ampele discussies, en zelfs schorsing werd een bedrag afgevoerd van ƒ 661.000.—, n.l. ƒ 589.000 op post 6162 en ƒ 72.000 op post 6166.

Alvorens dit ingrijpend amendement in stemming werd gebracht verklaarde de heer Kwiers tegen de motie te zullen stemmen. Hij was tijdens de afdelingsvergadering niet aanwezig door verblijf op Aruba, hij kon zich onmogelijk een oordeel vormen over de materie en hij zou dus tegen stemmen. Hij verklaarde er nog bij, dat men zijn tegenstem niet moest zien als een verraad aan het NVP-partij-programma.

Tenslotte werd het amendement met de heren Martina (KVP), Ph. Evertsz (COP), en H.P. Kwiers (NVP) tegen en de overige leden en stemgerechtigde gedeputeerden voor, aangenomen.

Wat afgevoerd werd.

Afgevoerd werden derhalve ƒ 116.000 nieuwbouw filiaal **H.J.A. Schroederschool** op Rio Canario met 6 leslokalen; ƒ 116.000.— voor de **RK Meisjesschool Mulo-onderbouw Suffisant** 6 leslokalen, ƒ 81.000.—, **RK Meisjesschool Mulo-onderbouw te San Mateo.** Voorts werden afgevoerd onder het hoofdstuk bijbouw en uitbreiding ƒ 78.000.— **voor de RK Meisjesschool Mulo onderbouw San Mateo** met 4 leslokalen, ƒ 18.000 voor de **RK school GLOA** te Jandoret met 1 leslokaal, ƒ 18.000.— voor de RK School **GLOA** te Jan Doret, ƒ 36.000 voor de **RK School GLOA te Soto** met 2 leslokalen; en ƒ 18.000.— voor de **RK School te Westpunt** met 1 leslokaal.

Voorts werd nog afgevoerd een bedrag ad ƒ 54.000.— dat door het BC bij Nota van Wijzigingen was opgebracht ten behoeve van het Filiaal van de **Schroederschool te Rio Canario,** alsmede een bedrag van ƒ 72.000.— voor inrichting der scholen, die hierboven werden afgevoerd.

Dit is de indrukwekkende lijst van bijzondere scholen die sneuvelden. Het was hedenochtend 01.15 uur toen de Kapitaalsdienst was afgehandeld, waarna de vergadering geschorst werd tot hedenavond om de bedrijven te gaan behandelen.

Twee zonen van Aruba ter aarde besteld

Oranjestad . — Het was gisterenmorgen een grote drukte op het vliegveld Dakota, toen het stoffelijk overschot van wijlen de heer C.H.G. Eman via Curaçao van New York arriveerde. Familieleden vergezelden de baar van Curaçao naar Aruba en vrienden van de overledene vormden een delegatie van het vliegtuig naar de rouwkoets. Het was een schier onafzienbare rij auto's die de grote zwarte auto, voorafgegaan door de politie, naar de protestantse kerk volgde. Daar werd de zware mahoniehouten kist opgebaard.

Later werd naast de baar van Casey Eman, die van wijlen de heer Henry Lampe bijgezet. Des middags was er een rouwdienst en toen tegen zes uur de enorme lange stoet bij de begraafplaats aankwamen, stonden de mensen in rijen dik en onder eerbiedigd stilzwijgen deze op te wachten.

Biede kisten werden op het middenpad geplaatst. Ds. Eybers, vriend van Henry Lampe, ontroerde de menigte met treffende woorden. Daarna werden de kisten naar de respectievelijke laatste rustplaatsen gebracht. Een enorme schat van bloemen had de dubbele lijkbaar vergezeld, auto's vol en daarachter nog een vijftigtal dames met bloemstukken. Niemand wilde achterblijven in de bewijzen van deelneming. De Gezaghebber, de heer mr. L. C. Kwartsz. Dr. Coco Arends namens de R.R. Lago directieleden en vele anderen uit alle kringen onzer samenleving waren samen gekomen om de laatste eer te bewijzen aan twee goede zonen van Aruba.

Onze deelneming gaat uit naar de zwaar beproefde familieleden. Dat Casey Eman en Henry Lampe mogen rusten in vrede.

MOGELIJKE OVERKOMST VAN BALLET

Oranjestad. — Er zijn reeds geruime tijd onderhandelingen gaande voor de overkomst van de wereldberoemde balletdanseres Tamara Toumanova door de Arubaanse Kunstkring.

Thans heeft de directie van het De Veer Theater een voorstel gedaan, waardoor de onderhandelingen kans hebben gunstig te verlopen. Het De Veer Theater zal nl. gratis ter beschikking worden gesteld.

Ook de Filmliga zal, aanvangende medio April in het De Veer Theater haar filmen draaien. De leden hebben op avonden van de Liga vrije toegang. De eerste voorstelling omvat o.a. Nederlandse filmjournalen, en de Franse „Seul dans Paris".

Het diplomatiek asyl

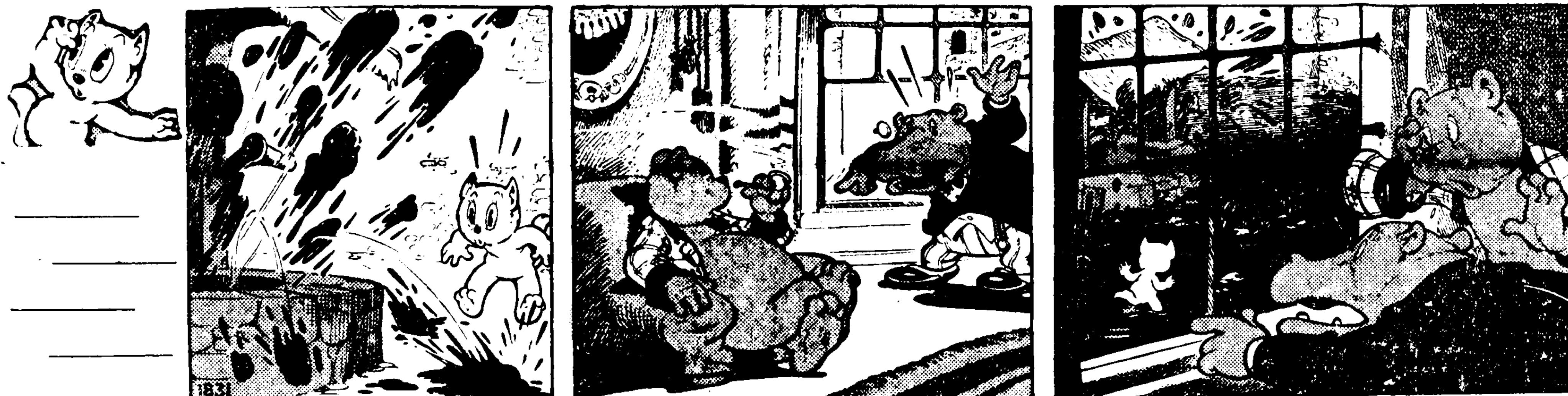
Caracas. — Een ontwerp-conventie op het recht van diplomatiek asyl, dat door een subcommissie van de juridisch-politieke commissie aanvaard is, definieert de voorwaarden, waarin iemand zijn toevlucht kan nemen op een buitenlandse ambassade of legatie en voorts de rechten en plichten der landen, waar zich de feiten hebben afgespeeld, die aanleiding zijn geweest tot het vragen van asyl, en van hen, die asyl verlenen.

De belangrijkste artikelen zijn die, waarin bepaald wordt, dat iedere staat het recht heeft asyl te verlenen, ofschoon deze daartoe niet verplicht is, en dat de beoordeling der motieven, die iemand ertoe bewegen zijn toevlucht te nemen, is aan het land, dat hem asyl verleent.

VOLLEYBALL — COMPETITIE

Uitslag van wedstrijd:
MACCABI—MARINEBASIS 3—0
(15—7 15—8 15—12)
Vastgestelde wedstrijd:
Donderdag 25 Maart a.s. op de Marinebasis te Parera:
Mld Squadron I — Thomaskring 8 uur

1719 Tom Poes en de wens werkster

1831. — Toen Tom Poes aan Wijmpje opdracht had gegeven om de put schoon te gaan maken, had hij niet direct aan de gevolgen gedacht. Als men de oorzaak van een vervuiling vindt, dan ruint men die op, nietwaar? Maar och heden, het opruimen van de put van Burgemeeser Dickerdack was geen gering werk en daar kwam dan nog bij, dat het er niet pluis was. De werkser Wijmpje stoorde zich daar niet aan. Ze was een vrouw die weining dacht en veel werkte en toen ze haar opdracht had ontvangen, daalde ze me haar gereedschappen en haar vaatwerk het ouderwetse gemetselde gat in en ging haar gang. Het gerucht van haar bezigheden werd door de wanden vele malen weerkaatst en steeg, tesamen met zware kluiten modder, naar de binnenplaats. Dat gaf een smeerboel, het valt te begrijpen.

Toen Burgemeester Dickerdack dan ook uit het raam van zijn studeerkamer keek, waar de beide heren zich hadden teruggetrokken, uitte hij een kreet van smartelijke verbazing.

„Mijn put!" jammerde hij. „Ze zijn mijn put aan het uitbaggeren! Wat een bende! Vreselijk! Al die modder op mijn binnenplaats! En het was er nu net weer zo prettig schoon!"

„Natuurlijk Tom Poes weer!" sprak heer Ollie nadertredend. „Altijd dezelfde! Altijd in de modder wroeten!Dat zo'n jonge vriend nu nog niet begrijpt, dat hij de blubberput van een burgemeeser met rust moet laten! En het ergste is, dat hij mijn brave werk-ster daar natuurlijk aan het werk heeft gezet! De goede vrouw zal zich danig bevuilen, vrees ik! We moeten onmiddellijk ingrijpen, burgemeester!"

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Muziek uitzending voor kinderen in het Papiament 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt 8.30 The Voice of the Windward Islands 9.00 conjuntoavond met Melody Boys **9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.**

P.C.J.

17.00 Voor kinderen 17.10 Jazz 17.40 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Lezing 18.20 Onze nieuwste plaatjes 18.40 Nieuws 19.00 Advertenties. 19.15 Klassieke werken 20.55 Hoofdpunten van het nieuws 22.00 Sluiting.

A.V.R.O.S.

18.37 Successen van de maand. 19.00 Nieuws 19.20 De solist van de week: Willy Schobbe. 19.30 Nederlandse kroniek: 19.40 Net Nederlands solistenpodium. 20.00 Rondetafelparlement. 20.20 Voor de West. o.a. met Knipsels uit de wereldpers. 20.50 Catholica". 2055 Avondgebed: Ds F. R. A. Henkels 20.58 Sluiting.

Radio Kelkboom

5.00 Opening. 5.01 Reclame met platen muziek. 5.30 Kinderkoor 5.45 Reclame met platen muziek. 6.25 Voor jarigen. 6.30 Dinermuziek 7,00 Gevraagde nummers. Zie lijst A. 7.45 Nieuwsberichten. 8.00 Reclame uitzending. 9.30 Sluiting.

AGENDA

WEST-END
„La Reina Virgen"

CINELANDIA
„Tarzan & the slave girl".

ROXY
„Shane"

APOTHEKEN: — De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37 tel. 1250 en Botica del Pueblo, Breedestraat (O.) 82, tel 3718.

WIT-GELE KRUIS

WIT GELE KRUIS: — De Nachtdienst wordt waargenomen door Zr. v. Haaren, Nieuwinstr. 22 A, tel, 3773

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn tel. 2470
Personeel afdeling.
Van 20 Maart 12.00 t.m. Zat 27 Maart 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072 — 2844.
B.g.g nadere inlichtingen bij M B Lansink tel. 4384 of 2400
Materialen Afdeling:
M. Guatier, Biesheuvel No. 3, tel. 2902

C. S. M.
Rederij:
I. M. Slagter tel. 4301
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
E. v.d. Werf tel. 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 A. Voordenhout tel. 2932

THEATER ASIENTO
„Edouard et Caroline"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

14)

De prinses had een zware zorg, die gedurende de eerste uren de familie drukte kunnen verjagen. „Alleen een kleine lijfrente," zei ze, en daarna was de familie in staat om de treurige plechtigheden waardig en kalm te ondergaan.

Diana voelde een afkeer voor die kalmte, en afkeer voor de betuigingen van deelneming: „Dank u, dank u zeer.... Ja, in zijn slaap. Wij zijn natuurlijk bedroefd, maar.... het was hopeloos.... hij kon toch nooit meer beter worden.... ja, een mooie manier om heen te gaan.... verlichting.... wij hadden niet anders mogen wensen.... bespaarde hem veel lijden.... ja, de tijd heelt alle wonden...."

„Alle wonden die niet dieper gaan dan de huid, dacht Diana opstandig — maar terwijl zij dat dacht wist zij al, dat wonden werkelijk helen. Zelfs als je het niet wilde. Zelfs als je trachtte ze open te houden. Toen haar vader stierf had zij een gevoel alsof haar bloed druppel na druppel uit een inwendige wonde sijpelde. Nu, zes maanden later, was ook deze wonde genezen, behalve wanneer de storm der herinneringen opstak en het litteken pijn ging doen.

De wond, die de dood van haar oom haar geslagen had, zou genezen, misschien al binnenkort. Er was in haar smart meer medelijden dan werkelijk verdriet; zo'n medelijden als zij ook gevoeld zou hebben met een kleine jongen die uit een circus werd gezet.

Verlichting — bespaarde hem lijden.... maar hij wenste geen verlichting. Hij wilde leven, hij wilde uitvaren naar Hawaï.... en de deur was voor zijn gezicht gesloten. Ze vroeg zich af, of hij geweten had dat dit zou gebeuren, maar zij kon het niet geloven. Toen zij die laatste avond tot hem zei: „Dit was de mooiste dag van allemaal," lachte hij en zei: „Er komen nog mooiere. Nog een massa mooie dagen. Hij wist het niet.

In die dagen voor de begrafenis had zij genoeg tijd om te denken; ook haar eigen toekomst doemde voor haar op als een onderwerp voor overweging, maar dat schoof zij voorlopig ter zijde.

„Misschien," dacht zij, „zal Eben, die levende ijspegel, me een baantje geven bij de thee-maatschappij. Ik zou kunnen werken aan een van die machines die plukjes thee in linnen zakjes stoppen. Ik wil me nog geen zorgen maken, dan ben ik net als al die anderen, die alleen maar aan hun eigen belangen denken. Ik ga Chinees porselein bestuderen — oom Nicholas zei me dat ik zijn boeken daarover eens moest lezen."

Met lezen in die dikke, versleten boeken, met het vergelijken van de plaatjes en de vazen en schalen om haar heen hield Diana zichzelf bezig en bleef tegelijk de gedachte aan de toekomst op de achtergrond. Maar als zij zich daar dan al geen zorgen over maakte of over scheen te maken — er waren anderen die dat onderwerp niet zo luchthartig beschouwden.

Op de dag voor de begrafenis kreeg Diana namelijk een onverwacht bezoek. Zij was juist begonnen de Encyclopaedia Brittanica na te slaan over ceramiek, toen de deur geopend werd en haar tantes in optocht binnen kwamen. Voorop schreed de prinses — zwart, gesluierd, gebogen door haar verdriet — op haar hielen gevolgd door mevrouw Keith, die vergeefs trachtte de onverminderde fonkeling van haar koolzwarte ogen met een donkere voile te temperen, en de optocht werd besloten door Bessie Shatswell, wier rouw niet erg volledig was omdat zij per ongeluk een paarsen hoed had opgezet, maar wier rozig gezicht helemaal was gezwollen door al het huilen dat zij deze dagen had gedaan.

Diana keek verrast op en wist niet goed wat zij moest zeggen, maar zij hoefde niets te zeggen.

„Dag, mijn kind," zei de prinses met een lage, gesluierde stem. Mevrouw Keith knikte. Mevrouw Shatswell viel Diana met een nieuwe huilbui om de hals, maar bedaarde toen de prinses haar even in haar dikke rug porde.

„Dit zijn droevige dagen, kind," begon de prinses.

„Voor óns ten minste," legde mevrouw Keith uit.

„Die arme Nicholas...." snikte Bessie met nieuwe moed.

Diana slikte en keek van de een naar de ander. Zij had niet op dit bezoek gerekend, en nu, in haar droevige stemming, kon zij die kwaadheid niet vinden, die, bij haar bezoek aan de prinses, haar houding redde.

„Ja, voor óns is het heel droevig," knikte de prinses langzaam.

„Maar jij bent er ten slotte ook nog," veronderstelde Anna Keith.

„En die arme Nicholas was zó op je gesteld...." huilde Bessie. Dat was een ontactische opmerking, en Anna viel haar vlug in de rede:

„Wat wil je gaan doen?"

„Je toekomst, kind," verduidelijkte de prinses.

Diana bloosde. Ze willen mij weg hebben, dacht zij. Ze willen goedkoop van me af zijn. Burwell zou hen de deur uit moeten gooien, maar dat durft hij niet; misschien mag hij het niet eens, misschien ben ik degene die er uit gegooid kan worden....

„Wat zijn je plannen?"

„N-niets," bracht Diana er uit. „Nog niets."

„Dat gaat natuurlijk niet," besliste de prinses. „Neen, kind, dat is niet verantwoord. Wij moeten verder leven. Dat zou Nicholas zo gewild hebben.

„Nicholas...." zuchtte mevrouw Shatswell, en zij knipperde met haar ogen.

„Je moet er over denken," zei Anna. „Je zult toch in je onderhoud moeten voorzien."

„Maar ik dacht dat ze van Nicholas...." begon Bessie.

„Ja ja ja," zei Mevrouw Keith haastig — maar de prinses knikte minzaam en zei: „Ja, mijn kind, dit is misschien niet het juiste ogenblik om het je te zeggen, maar je oom heeft mij.... heeft ons iets toevertrouwd dat voor jou van veel belang is. Hij had geen geheimen voor ons, weet je. Hij zei ons, dat hij je in zijn testament bedacht heeft. Hij was altijd zo zorgzaam."

„Die Nicholas," snikte Bessie Shatswell.

„Een lijfrente, een kleine lijfrente," knikte Anna Keith, die het nodig vond dat er nu eens spijkers met koppen werden geslagen.

„Maar dan hoeven we toch verder niet over haar te tobben," meende Bessie.

„Ik geloof...." begon Diana verlegen.

„Ja, meisje, je moet je oom heel dankbaar zijn," sprak de prinses. „maar we tobben tóch nog over je, ik ten minste. Ik kan je niet zo maar aan je lot overlaten. Zo ben ik niet — zo zijn de Joceleyns niet. Want met zo'n lijfrente.... stel je voor. Dan heb je een leven zonder ambities, zonder vooruitzichten.... dat is geen leven voor een moderne vrouw."

„We zouden er nog iets bij kunnen doen als die lijfrente erg klein is," meende mevrouw Shatswell, „en ik zou je wel in huis kunnen nemen. Polly is erg op je gesteld."

Diana knikte haar eens toe, maar dat was dan ook de enige reactie waar zij toe in staat was. Al dit gepraat intersseerde haar niet — het was haar alsof het over een vreemde ging, iemand die zij niet kende, en zij vond de hele vertoning hoogstens belachelijk. Maar tante Bessie was wel een goede ziel.

„Neen," riep de prinses. „Neen, Bessie, we kunnen ons nichtje toch niet behandelen als iemand die van de weldadigheid moet leven! Dat is niet opbouwend, Bessie. Anna, jij bent zo op de hoogte van de moderne meisjes, jij zit in zoveel comité's — bedenk jij nu eens iets opbouwends."

„Wel," zei mevrouw Keith kortaf: „laat haar iets leren. Iets waar zij roeping voor voelt. Bewaarschoolonderwijzeres, bijvoorbeeld.

„Dat is aardig, ja," vond Bessie. „Die studie duurt vier jaar en dan zou ze zo lang toch bij ons kunnen wonen."

„Aardig, ja," herhaalde de prinses, die bedacht dat ze dit meisjes beslist geen vier jaar lang in de buurt van Peter wilde houden. „Heel aardig, maar het lijkt me dat die cursus een beetje lang duurt. Diana is nu toch al vier- of vijfentwintig, he?"

„Eénentwintig," zei Bessie. „Het staat op mijn verjaardagskalender, en ik herinner me nog...."

Prinses Lobanov aarzelde nooit om de stroom van Bessie's herinneringen, zodra die dreigde los te breken, snel af te dammen. Bovendien had zij nog iets te onthouden van Peter's laatste plan om zich onafhankelijk te maken, en dat kwam haar nu goed te pas.

„Ik heb gehoord van een heel goede cursus," zei ze dus haastig. „Erg goed, maar jammer genoeg niet in Boston. Het is in.... eh.... in New York. Daar leren ze je in een jaar hoe je een tea-room en een restaurant moet beheren, en als je dat kan, dan kun je bijvoorbeeld zo'n landelijk ding openen in Vermont of een andere streek waar veel vacantiegangers komen. Dat noem je dan de Paarse Papegaai of iets dergelijks, en je houdt er een winkeltje bij van antiek en Mexicaanse potten en rariteiten. Die zaken zijn erg modern tegenwoordig. En je zou de thee natuurlijk tegen fabrieksprijzen krijgen — daar zou je tante Anna wel met Eben over kunnen spreken. Wat zeg je daarvan?"

„O," zei Diana, en meer zei ze niet, want ze kon dit denkbeel niet zo snel verwerken; maar haar tante Anna kon dat wel en sprak, hevig knikkend: „Heel goed, ja."

„En Nicholas zou het ook leuk vinden," meende tante Bessie, „want er komt toch thee bij te pas. We kunnen allemaal iets meebetalen voor die school, en dan zullen we je later helpen de boel bij elkaar te kopen ik zou zelf nog wel aardigheid hebben in zo'n grappig dorpscafeetje. Ik heb er laatst toen we buiten de stad waren een bekeken, en ik stond er gewoon versteld van Allerlei leuke dingen kun je er kopen, je begrijpt gewoon niet hoe ze er bij komen. Het zal nog wel duur zijn om iets goeds bij elkaar te brengen, maar als we nu allemaal inschrijven...."

„Dat zouden we natuurlijk kunnen doen," zei de prinses, terwijl ze een zwart-met-zilveren sigarettenpijp te voorschijn haalde — tot de begrafenis kon ze geen jade gebruiken, want zij was in de rouw.

„Bijvoorbeeld.... eens kijken.... eh...." begon Bessie ijverig. De eerste rookwolk die de prinses uitblies trof haar midden in het gezicht, en zij slikte het bedrag dat zij op haar tong had gehad weer in.

„Hoe groot dat bedrag is, is van later zorg," zei mevrouw Keith.

„Je weet nu ten minste wat je te doen staat," knikte de prinses. „Wij doen al het mogelijke. Wel, kind...."

Dit was natuurlijk het beste moment om iets te zeggen. De prinses stond met uitgebreide armen, mevrouw Keith keek verwachtingsvol, mevrouw Shatswell slikte tranen weg. Nu moest zij bedanken, wist Diana.... maar er was een brok in haar keel, een gevoel van walging in haar hart. Ze kon alleen nog eens vaagjes knikken in de richting van tante Bessie.

De prinses liet langzaam haar armen zinken, mevrouw Keith kuchte.

De pijnlijke stilte greep Diana naar de keel, dreigde haar te verstikken....

„Ik.... ik.... neem me niet kwalijk...." mompelde zij, en ze vluchtte de kamer uit.

Diana was niet voorbereid geweest op de schoonheid van deze begrafenis. In East Alcott zou men het een koud gedoe gevonden hebben — de stijve rijen witte kerkbanken met donkergeklede mensen, de formaliteit met de muziek, de sobere, donkere klimopkrans op de zwarte baar.... Het was alles koud, koud en onpersoonlijk, maar juist dat gaf een zekere schoonheid aan de plechtigheid.

Er werd gesproken over Nicholas Joceleyn; vele, vele woorden, en ook die bleven koud en onpersoonlijk. Maar Diana, die maar half luisterde naar wat die vreemden zeiden, voelde toch onder de eentonige klankenstroom die over haar heen ging haar verdriet kalmer worden. Zij begon nu te voelen, dat haar verhouding tot haar oom, al was zij dan kort, diep ging, dat het iets werkelijks was en ook bleef — dat die vriendschap werkelijk bestond en niet afhankelijk was van zijn leven of zijn dood, en dat die even zeker en ontwijfelbaar voor haar vaststond als de kerkbanken of als de Ming-vazen bij bleef; het was nog altijd en die hij naliet. Het was niet alleen een herinnering aan zijn goedheid die haar bij bleef; het was nog altijd die vriendschap, die bij haar was en haar beschermde. Zij voelde, dat dit ook altijd zo zou blijven.

In deze stemming leek haar het voorlezen van het testament in de kille bibliotheek iets onwerkelijks. Zij luisterde nauwelijks naar die opeenstepuelingen van weldadigheid. Eben Keith was een van de executeurs, hoorde zij, en zij zag dat hij, in het besef van deze nieuwe waardigheid, nog strakker rechtop ging zitten. De lange lijst van legaten scheen slechts een opsomming van al die voorname instellingen, die 's ochtends in de kerkbanken vertegenwoordig waren geweest.

(Wordt vervolgd)